

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 1/2020 číslo zdarma vyšlo v březnu 2020

Jak porazit koronavirus?

Chovejme se odpovědně!

- dbejte na důkladnou hygienu, zejména mytí rukou
- při kašli a kýchní zakrývejte ústa a nos
- vyvarujte se kontaktu s nakaženými (viditelně nemocnými) lidmi
- hlídejte si příznaky (suchý kašel, dušnost, horečka)
- nakupujete rychle a efektivně
- vyhněte se zalidněným místům i malým prostorům s více lidmi
- noste správně ochrannou roušku či respirátor
- zůstaňte v obraze a sledujte informace

*V případě potřeby jsme tu pro Vás.
Zajistíme nákup základních
potravin a léků.*

Pečovatelská služba
tel.: 605 289 541

**PEČOVATELSKÁ
SLUŽBA KOBYLÍ**

Nový chodník u ZŠ

Nový chodník v ulici Sokolská

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte mi, aby napsal pár slov k situaci s šířením koronaviru COVID-19. Ocitli jsme se v období, které můžeme nazvat mimořádné - zasáhla vyšší moc, která ovlivňuje, a dlouho ovlivňovat bude, naše životy, pracovní povinnosti, rodiny, ale také veškeré plány a sny. V současné době si stále víc a víc, než kdykoliv jindy uvědomujeme, jak jsou hmotné statky pomíjivé a my na celém světě tak malí a bezmocní. Zjišťujeme, co všechno má v našem životě hodnotu a jak se přeskupují priority. Zjišťujeme, co bychom chtěli ovlivnit, ale nedokážeme to.

Co však ovlivnit dokážeme v této nepříjemné situaci, je chování každého z nás. Svým chováním a zodpovědným

přístupem můžeme šíření viru zpomalit a strmý nástup výrazně eliminovat nebo zcela zastavit. Prosím, respektujte všechna nařízení vlády a doporučení týkající se jak osobní hygieny, tak i základních pravidel chování na veřejnosti. Mějme osobní disciplínu a ohleduplnost k okolí! Nezodpovědným chováním můžeme ublížit nejen sobě, svým nejbližším a ostatním občanům naší krásné země.

Nyní není prostor na nenávist, lhostejnost a sobectví, hodme malichernosti za hlavu a spojme svoje síly v boji se zákeřným protivníkem. Musíme ukázat naši sílu, soudržnost a především disciplínu.

Prosím o dodržování vydaných opatření a nově nastavených pravidel. Udělejme maximum pro zachování svého zdraví, zdraví svých rodin i ostatních spoluobčanů.

S úctou váš starosta Pavel Kotík

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval všem, kteří se zapojili do šití roušek pro potřebné. Roušky od vás oceňuji především zdravotníci, členové IZS, policisté, vojáci, prodavačky a samozřejmě také naši senioři. Velmi si vážím vzdemuté vlny solidarity mezi občany, a ještě jednou za všechny děkuji. Jsem rád za vaši podporu.

S úctou váš starosta Pavel Kotík

Návrh usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 5/2019 ze dne 26. 11. 2019

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/05/2019** ZO volí ověřovatele zápisu Marii Ondrušovou a Antonína Kovářika a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Libora Lovečka a Rostislava Čejku
- **UZ/02/05/2019** ZO schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/03/05/2019** ZO schvaluje rozpočtová opatření č. 5/2019

č. 6/2019 ze dne 19. 12. 2019

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/06/2019** ZO volí ověřovatele zápisu Blanku Helešicovou a Pavla Nováka a jako návrhovou komisi volí předsedkyni Marii Ondrušovou a členy Josefa Kaňu a Radka Kováře
- **UZ/02/06/2019** ZO schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/03/06/2019** ZO schvaluje rekonstrukci komunikace a parkovacích stání před areálem MŠ Kobylí dle předložené varianty č. 2 a pověřuje radu Obce Kobylí realizací výběrového řízení, výběrem dodavatele a předáním staveniště.

- **UZ/04/05/2019** ZO schvaluje prodej pozemku p.č. st. 1394 o výměře 214 m² v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově zpracovaného GP č. 1606-118/2019 za cenu 100 Kč/m² bez DPH
- **UZ/05/05/2019** ZO schvaluje OZV obce Kobylí č. 2/2019 o místním poplatku ze psů
- **UZ/06/05/2019** ZO schvaluje OZV obce Kobylí č. 3/2019 o místním poplatku z pobytu
- **UZ/07/05/2019** ZO schvaluje OZV obce Kobylí č. 4/2019 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

- **UZ/04/06/2019** ZO schvaluje rekonstrukci elektroinstalace v přístavbě Základní školy Kobylí a pověřuje radu Obce Kobylí realizací výběrového řízení, výběrem dodavatele a předáním staveniště.
- **UZ/05/06/2019** ZO schvaluje nákup příkopového ramene a pověřuje radu Obce Kobylí k realizaci poptávkového řízení a výběrem dodavatele
- **UZ/06/06/2018** ZO schvaluje rozpočet obce Kobylí na rok 2020 v předloženém znění bez výhrad
- **UZ/07/06/2018** ZO schvaluje střednědobý výhled rozpočtu na období 2021-2022
- **UZ/08/06/2018** ZO schvaluje rozpočtová opatření č. 6/2019

Společenská kronika - Kobylí v roce 2019

Ke dni 31. 12. 2019 žilo v Kobylí 2 003 občanů přihlášených k trvalému pobytu + 48 cizinců s pobytem v Kobylí. Přistěhovalo se 18 občanů a odstěhovalo se 37 občanů. Narodilo se 15 dětí. Zemřelo 22 občanů.

Narodili se:

Adam Sláma	Kobylí 240
Anton Paul Betke	Kobylí 758
Jiří Hutter	Kobylí 643
Siena Rose Manns	Kobylí 642
Timon Kunický	Kobylí 52
Tamara Kucharová	Kobylí 865
Tatiana Kucharová	Kobylí 865
Prokop Fára	Kobylí 793
Klaudie Fribertová	Kobylí 723
Marek Obadal	Kobylí 350
Agáta Křížová	Kobylí 769
Eduard Poulík	Kobylí 797
Maty Moit	Kobylí 863

Zemřeli:

Marie Morávková	Kobylí 502
Antonín Mikulica	Kobylí 90
Jan Furch	Kobylí 459
Marta Soukopová	Kobylí 352
Karel Loveček	Kobylí 467
František Duša	Kobylí 645
Oldřich Mikulica	Kobylí 76
František Sedláček	Kobylí 130
Vlasta Svobodová	Kobylí 666
Petr Hampl	Kobylí 111
Ludmila Petřlová	Kobylí 416
Marie Vojtěšková	Kobylí 61
Jan Janošek	Kobylí 303
Marie Lovečková	Kobylí 467
Božena Otáhalová	Kobylí 54
Karel Chytka	Kobylí 737
Augustin Vojtěšek	Kobylí 56
Marie Poulíková	Kobylí 480
Anežka Kovářiková	Kobylí 477
Jarmila Mikulicová	Kobylí 790
Jiří Škrobák	Kobylí 476

Ve zpravodaji jsou zveřejněna pouze jména narozených dětí, u kterých rodiče dali souhlas se zveřejněním a jména zemřelých občanů, jejichž parte bylo zveřejněno na vývěsce OÚ. Současně žádáme rodiče, kteří se chtějí zúčastnit slavnostního vítání svého dítěte na OÚ Kobylí, aby se přišli po narození dítěte nahlásit do kanceláře OÚ.

Informace lékaře

Koronaviry jsou poměrně časté RNA viry, které způsobují infekce dýchacích cest. Tyto infekce mohou mít různou tíži od běžného nachlazení po zápal plic s multiorgánovým selháním a smrtí. Nový koronavirus má označení SARS-CoV-2 a onemocnění jím vyvolané se jmenuje COVID-19. Od začátku ledna je ve světě prokázáno 100000 případů nemoci a 4000 lidí zemřelo. Skutečný počet nakažených je několikanásobně vyšší, není ani zdaleka možné všechny podezřelé náročnou metodou PCR otestovat.

Příznaky onemocnění COVID19: **HOREČKA-KAŠEL-TĚŽKÝ DECH.** Příznaky infekce způsobené novým koronavirem jsou podobné příznakům chřipky: horečka, kašel a potíže s dýcháním. Při pravidelném lékařském vyšetření nelze zjistit, zda se jedná o infekci koronaviry, nebo o jiné onemocnění. V závažných případech může infekce vést k akutnímu zápalu plic, až k selhání dýchání (SARS) a k selhání dalších orgánů (ledvin, jater, krevního oběhu) a to může být fatální.

Co dělat? Hlavní, co musíme udělat, je zabránit přenosu infekce. Základní a neúčinnější opatření jsou opravdu ta úplně nejjednodušší:

- Při kašli používejme kapesník (radši textilní než papírový, a kašlat je lepší do rukávu než do ruky)
- Umývejme si často ruce
- Nechodme do míst, kde se můžeme nakazit – ani na větší společenské akce, ani do čekárny k lékaři

Ministerstvo zdravotnictví 6. 3. 2020 vydalo nové **mimořádné opatření**, a to vzhledem k výraznému šíření onemocnění COVID-19 na území Itálie (cca 4000 případů) a skutečnosti, že dominantní počet nakažených osob v České republice se nakazilo při svém pobytu na území Itálie. Podle našich informací je v Itálii t. č. 16,5 tisíce Čechů: S okamžitou platností se **nařizuje všem osobám s trvalým pobytem v České republice, které se v období od 7. března 2020 navrátí z pobytu na území Itálie** do České republiky, aby bezprostředně po návratu do České republiky oznámily tuto skutečnost svému praktickému lékaři, a to telefonicky nebo jiným vzdáleným způsobem (mobilní aplikace, e-mail, skype apod.), tedy bez osobního kontaktu. Dále se nařizuje praktickým lékařům, aby u osob s trvalým pobytem v České republice, které se v období od 7. března 2020 navrátí z pobytu na území Itálie do Čes-

ké republiky, rozhodli o karanténě v délce 14 dnů. Celý text je: https://www.mzcr.cz/dokumenty/ministerstvo-zdravotnictvi-vydalo-mimoradne-opatreni-tykajici-se-karanteny-obcan_18653_4107_1.html

Dne 7. 3. 2020: **MZd ruší opatření o karanténě ze dne 6. 3. 2020** pro tři kategorie osob pracujících v dopravě -ři-

diče nákladní dopravy, řidiče a posádky dopravní zdravotní služby a piloty dopravních letadel. Na tyto tři kategorie osob se tedy 14 denní karanténa po návratu z Itálie na území ČR nevztahuje.

MUDr. Tomáš Debeř

Mateřská škola Kobylí

Letošní zimu jsme si sněhu moc neužili, ale ani tak jsme se nenudili. Na Vánoce děti dostaly nové vybavení, aby mohly sportovat i ve třídě. Teď vymýšlíme a stavíme různé překážkové dráhy a prolézačky, které děti rády zdolá-

vají. Kromě běžného programu, který paní učitelky dětem denně připravují, za námi 20. ledna přijelo mobilní planetárium. Děti tak zažily let do vesmíru a mohly prozkoumat jednotlivé planety a dovědět se o nich spoustu zajímavostí.

O týden později nás navštívilo oblíbené Divadlo Šikulka s novými pohádkami. Tentokrát to byly příběhy O líném zajíčkovi, O poctivém Pepíčkovi a Julinčin nový kamarád. Všechny příběhy vedou k zamyšlení nad nepěkným chováním a motivují děti, aby zlepšily vztahy s kamarády.

Jako každoročně za námi přijel kouzelník Katonas se svými triky a kouzly. Z řad dětí si vybírá své pomocníky, které rád zasvětil do svých triků. Na konci představení pak dětem připravil dárek v podobě pejska nebo meče z tvárovacích balonků.

Nejvíce legrace, soutěží a tance jsme si užili na našem maškarním karnevalu. I letos se konal ve všech třídách zároveň, abychom se mohli vzájemně navštěvovat a společně si zatančit. Kromě představování masek a další zábavy se děti nejvíce těšily na tombolu a odměny za jednotlivé soutěže.

Nově jsme k nám do školky pozvali Maňáskové divadlo Hvězdička z Hodonína. Zahrálo nám Indiánskou pohádku, u které se děti velmi pobavily. Další novinkou bude hudební program pro děti Žůžo muzička, který nás čeká v nejbližších dnech a my už se moc těšíme.

Předškoláky rovněž čeká zápis do 1. třídy. Aby u zápisu všechno zvládli, poctivě se i s rodiči připravují v rámci Edukativně- stimulačních skupinek. Ty v naší mateřské škole probíhají od ledna a předškoláci je navštěvují jednou týdně. Také se moc těší na seznámení se svými patrony, kteří je budou doprovázet nejen u zápisu do 1. třídy, ale po celý rok, až budou jako prvňáčci navštěvovat základní školu.

Všem přeji krásné jaro!

Blanka Helešicová

Informace ze sběrného dvora.

Vážení občané,

do prvního letošního čísla jsem se rozhodla opět znovu zopakovat některé podmínky pro udělení co nejvyšší odměny za svezení směsný odpad. Třídění je dobrovolné, ale pokud chcete platit co nejméně, je potřeba dodržet podmínky, které jsou pro výpočet odměny stanoveny. Velmi důležité je překontrolovat a opravit údaje v odpadovém hospodářství. Tuto kontrolu můžete provádět během celého roku průběžně. ODPADOVÝ ROK trvá od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2020. V měsíci září vyzýváme v hlášení obecního úřadu, aby si občané tyto účty překontrolovali. Informace můžete získat telefonicky na čísle: 731 207 221; e-mailem: sbernydvur@kobyli.cz; osobně ve středu na sběrném dvoře od 15.00 do 17.00 hod. (listopad-duben); od 15.00 do 18.00 hod. (květen-říjen) a také na webových stránkách Vašeho odpadového účtu: www.mojeodpadky.cz a pomocí přihlašovacích údajů (LOGIN, HESLO - tyto údaje naleznete na archu s Vašimi čárovými kódy). Tyto opravy se můžou provádět do uzávěrky, nejpozději do konce roku 2020. Někteří občané zjistí nesrovnalosti ve svém účtu až při placení nebo zjištění výše částky poplatků za odpad v měsíci únoru a později. Dožadují se vysvětlení a oprav a v některých případech je jejich chování velmi

nepříjemné až agresivní. To potvrzují pracovníce OÚ při vybírání poplatků. S touto nepříjemností jsem se setkala několikrát na sběrném dvoře a dokonce i ve svém soukromí. Aby k těmto nepříjemným situacím nedocházelo, uvádím tyto informace s předstihem. Znovu opakuji -kontrolovat si své odpadové účty během celého roku průběžně, po uzávěrce nebude na pozdější reklamacie brán ohled!

Také chci občany informovat o navýšení nákladů na zpracování a odvoz odpadů ze sběrného dvora a svoz komunálního odpadu od domů.

- Rok 2018 - 120 l popelnice 28,80 Kč, 240 l popelnice 48,80 Kč
- Rok 2019 - 120 l popelnice 38,80 Kč, 240 l popelnice 58,80 Kč
- Rok 2018 zpracování dřeva, plastu, směsného a objemného odpadu bylo zdarma. Od 1. 4. 2019 za zpracování 1 t dřeva -900 Kč + doprava 2300 Kč, za zpracování 1 t plastu -1350 Kč, za zpracování 1 t směsného a objemného odpadu - 1250 Kč + doprava 2450 Kč.

Za měsíční nájem pronajatých kontejnerů (jsou 3 kusy) se poplatek navýšil z 550 Kč na 650 Kč. Odměna za zpracování 1 t papíru roce 2019 byla 450 Kč, v roce 2020 je odměna 0! Zatím neplatí obec za jeho odvoz. Ceny jsou uváděny bez DPH. Veškerý odpad, který vyvážá občané na sběrný dvůr není zpoplatněn. Touto informací jsem chtěla občany uvést do reality a poplatek 500 Kč po odečtení nejvyšší odměny 350 Kč = 150,- je víc než přijatelný na občana za rok.

Závěrem Vás chci požádat o větší pozornost při ukládání odpadů na sběrném dvoře. Odpad si předem natřídíte, když ho skládáte do kufru auta nebo na vozík, ušetříte tím čas při třídění na sběrném dvoře.

Krásné jaro všem a poděkování občanům, kterým není jedno co bude s naší přírodou a životním prostředím.

Ze sběrného dvora Alena Barcalíková.

Informace z knihovny: Březen - měsíc čtenářů

Březen - měsíc čtenářů - začal u nás v knihovně už v pátek 28. února, kdy proběhlo v knihovně první letošní tvoření pro děti a rodiče. Děti si mohly vyrobit krásné záložky do knihy a dekorace z drátků, korálků a kamínků. Paní Lenka Uhlířová přivezla spoustu materiálu, a tak se v knihovně šilo, navlékalo a zdobilo. Podvečer v knihovně utekl jako voda a my se budeme těšit na další setkání.

Tento měsíc je ve znamení návštěv jednotlivých tříd základní školy. Do uzávěrky zpravodaje jsme stihli tři. V pátek 6. března nejprve do knihovny přišli žáci z 6. třídy, kteří měli za úkol prokousat se bájemi a pověstmi, ať už tuzem-

skými, nebo jiných národů. Ve stejný den knihovnu navštívili i obě sedmé třídy. Paní učitelka pro ně připravila úkoly k 200. výročí narození Boženy Němcové. V knihovně se tak „provětraly“ její knížky: Babička, Divá Bára a jiné prózy, povídky, ale i pohádky.

Táňa Rosochová, knihovnice

Kobylí v Rakovníku a Lánech

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

Dne 23. 1. 2020 jsme se zúčastnili vernisáže naší výstavy "Krása stáří - všední život vinařské obce Kobylí", kterou si od nás zapůjčilo Rakovnickému muzeu T.G.M. Abychom dalekou cestu náležitě využili, tak jsme si ji zpříjemnili poznáváním dalších míst. Cestou jsme navštívili Muzeum v Lánech, zazpívali a zapálili svíčku u hrobu T.G.M., podívali se na Lánský zámek a pak už pokračovali do nedalekého Rakovníka. Po výborném obědě a krátké procházce po náměstí a židovské čtvrti jsme v muzeu, v Petrovcově síni zahajovali vernisáž. O kulturní program se postarali Mužáci z Kobylí, které doplnili Mužáci z okolních souborů (Vrbice, Čejkovice, Bojanovice). Vernisáž měla velký úspěch - natáčela středočeská televize a dle nadšených návštěvníků se akce velmi líbila. Děkuji zaměstnancům Rakovnického muzea za úžasnou atmosféru celé vernisáže, Vladimíru Otáhalovi - výtvarníkovi, Vítězslavu Vaňkátovi - fotografovi, za osobní účast, tetičkám z KPH za účast v kobylských krojích a za kobylské koláče, Mužákům z Kobylí i okolí za kulturní vystoupení a všem účastníkům zájezdu za krásný den. A víte, co máme s Rakovníkem ještě společného? První písemná zmínka o Rakovníku i o Kobylí se datuje rokem 1252.

Radoslava Bureš Obadalová

Napsali o nás:

V Rakovníku ukazují život vinařské obce

Dobré víno, selské kroje, příjemné lidové písně a spousta dobré nálady. Tak by se dala charakterizovat slavnostní vernisáž Krása stáří - všední život vinařské obce Kobylí! Výstava dřevořezb a fotografií této vinařské obce ležící na Břeclavsku bude v Petrovcově síni k vidění až do 29. března.

"Je takovým prvním počinem Muzea v Kobylí a Klubu přátel historie Kobylí, se kterými naše muzeum spolupracuje od roku 2015, kdy jsme poprvé do tohoto muzea půjčovali výstavu na masarykovské téma. A tak jsme si říkali, že je načase také tu Moravu pozvat k nám. A tak jsou tady k vidění fotografie a dřevořezy," řekla Kateřina Blažková, zástupkyně ředitelky Muzea TGM Rakovník

Výstavu, kterou společně připravily Klub přátel historie Kobylí a Muzeum obce Kobylí, se kterým rakovnické muzeum dlouhodobě spolupracuje, zahájil Mužácký sbor z Kobylí, který v lidových krojích a s poháry vína do zaplněného sálu dr. Spalové přenesl tu pravou jihomoravskou atmosféru. Zástupce muzea obce Kobylí upozornila, že

v první fázi chtěli Kobylští zachytit mizející tradice v jihomoravské vesnici, kde ženy a muži v současnosti nosí ještě selský kroj.

„Poté se z toho vyvinul trošku větší projekt, neboť jsme zjistili, že ti lidé nám mají stále co říci. Chodili jsme tedy s Vítězslavem Vaňkátem po obci a fotili občany. Myslím si, že tyto fotky mají poselství i pro následující generace. Žádná z nich není uměleckým dílem, ale chtěli jsme jimi zachytit příběh konkrétních lidí,“ vysvětluje záměr výstavy Radoslava Bureš Obadalová. Ta také vyzdvihla jeden zajímavý fakt, že první písemná zmínka o obci pochází ze stejného roku, jako o Rakovníku, tedy z roku 1252.

Výstava fotografií je ještě doplněna dřevorezy výtvarníka Vladimíra Otáhala s portréty místních vinařů a vinařek.

V Petrovcově výstavní síni jsou rovněž k vidění ukázky selských krojů.

https://rakovnický.denik.cz/kultura_region/

„Musím jít odvážně vpřed!“

pod tímto názvem jsme v místním muzeu uspořádali přednášku s besedou, která otevřela výstavu věnovanou našemu rodáku Petru Křivkovi, za účasti významných hostů, a to spisovatele a novináře Ludka Navary, historika pana Miroslava Kasáčka a vnuka Petr Křivky pana Milana Jedličky. O kulturní program se postarala houslistka Jitka Břízová, která nedělní odpoledne zpřijemnila krásnými melodiemi z vlastní tvorby. Slavnostní zahájení a rozhovory s hosty natáčela a vysílala ČT v přímém vstupu. Výstavu do muzea zapůjčilo občanské sdružení „Paměť“, které o tragickém osudu bojovníka Petra Křivky vydalo knihu pod názvem „Musím jít odvážně vpřed!“. Tuto i další knihy autorů Kasáček - Navara můžete v muzeu zakoupit. Zajímavá a poučná výstava byla k vidění do konce února. Zájem o historii, v tomto případě o velmi pohnutý lidský osud, přilákal i žáky místní ZŠ, kteří výstavu v doprovodu vyučujících navštívili, a snad je životní příběh našeho rodáka Petra Křivky zaujal a uvědomili si, jaké mají štěstí, že se narodili a dnes žijí ve svobodné a demokratické zemi. Dokumentace a zveřejňování příběhů, osudů i (ne)obyčejného života minulého století nás zavazuje, abychom formou výstav, besed, knižně či jen prostřednictvím sociálních sítí historii šířili dál a uchovali v paměti pro další generace.

Muzeum – KPH Kobylí

O životě

Narodil jsem se v únoru roku 1949, v té době jsme ještě bydleli já, maminka, táta, babička a dědeček v malé vilce v Novém Lískovci na Zoubkově ulici č. 10. Dědeček Petr Křivka i můj otec Oldřich Jedlička působili v protistátní skupině. V srpnu 1949 však došlo k zatčení všech členů skupiny a začal velký proces. Pro naši rodinu byl výsledek katastrofální. Otec Oldřich Jedlička dostal 20 let žaláře a můj dědeček Petr Křivka byl v červenci roku 1951 popraven. Z naší rodiny jsme zbyli tři. Babička, maminka a já, tehdy mi bylo 2,5 roku. Dědečkovi byl zabaven veškerý majetek, takže z vilky jsme se museli vystěhovat do bývalé garáže v domě u Bělíků na Rybnické ulici č. 19. Dnes si vzpomínám, jak při deštích jsme v našem obydlí dávali vaničku a různé hrnce na místa, kde kapala stropem voda. Záchod byl venku na dvorku. Syn Petra Křivky a můj strýc Vladimír to popsal takto: „Moje maminka a sestra s dítětem, byly vyhozeny z bytu, nábytek vyhozen na ulici a polovina majetku zabavena státem. Přátelé se báli pomoci nebo říci soustrastné slovo z obavy, aby je nestihla podobná pohroma. Lidé byli zastrašeni mstivostí a bezprávím vládnoucího režimu. Přesto se však našel dobrý člověk, který propůjčil svoji nepoužívanou garáž, která se stala mamince a sestře obydlím. Naši zoufalou situaci

nám pomáhali řešit příslušníci naší rodiny Nádeníčkoví, Křivkovi, lidé se sboru českobratrské církve evangelické a lidé, jimž naše situace nebyla lhostejná. V té době pracovala moje maminka jako tkadlena v národním podniku Mosilana v Brně na Cejlu. Abychom nijak nestrádali, ona byla jediná, která vydělávala a mohla ještě splácet půjčku, kterou si vyřídila na zpětné vykoupení poloviny zabaveného domku v Břeclavi. Byla to ta polovina Petra Křivky. Můj dědeček mě měl hodně rád, i když mě moc neviděl, ale vždy když babička a maminka byly dědečka navštívit ve vězení, vždy jim kladl na srdce, aby na malého Milánka, tedy na mne, dávali velký pozor, aby se mu nic nestalo. V roce 1957 jsme se z garáže stěhovali do domku na Rybnické ulici č. 20. Babička pěstovala na zahradě různé ovoce a zeleninu, pro naši potřebu, ale také se ji něco podařilo i prodat.

Na jaře v roce 1968 jsem v novinách Svobodné Slovo četl článek s názvem „Jeden z nich.“ „Psalo se tam, jak jeden pracovník ústředního hřbitova v Brně v roce 1951 dostal několik uren s popelem a s příkazem, aby tyto urny zmizely ze světa. On je ale zakopal někde jinde u nějaké zdi, a v tom roce 1968 je vykopal. A mezi nimi byla i urna s popelem Petra Křivky. V červenci 1968 byl oficiální pohřeb mého dědečka Petra Křivky za účasti rodiny, příslušníků Sokola a známých. Na pohřeb přijel z Ameriky i syn Petra Křivky Vladimír s celou svojí rodinou. Urna byla uložena na ústředním hřbitově v Brně ve vojenské části hřbitova na čestném místě. V době normalizace po roce 1972 byla však vykopána a umístěna do hromadného hrobu. Na svého dědečka si nepamatují, znám jej jen z vyprávění.

Zdeněk Křivka synovec Petra Křivky, který byl také odsouzen, vzpomíná na výslech: „Na stole už ležela složka s nápísem Zdeněk Křivka. Aniž se mě na cokoliv zeptal, začal mě mlátit pěstí. Pak mi poručil, abych si klekl na židli tak, aby mi nohy dozadu trčely otvorem. Musel jsem natáhnout ruce a na ně mi dal tužku. Zkuste si, jak dlouho trvá, než vám ruce umdlí a tužka sklouzne. Vždycky když mi spadla, dostal jsem facku jak barák, až jsem se svalili s židlí. Trvalo to asi týden, než se sepsal protokol.“ Od dozorce pak slyšel: „Z vašich žen naděláme kurvy a děti vychováme v útulcích.“ O svém strýci Petrovi řekl: „Byl přesvědčený demokrat. Pochopil, že komunisté a nacisté jsou jedna verbež, chátra a sebranka.“

Jedno ze svědectví, které se dochovalo ze soudní síně, kde probíhal proces s Petrem Křivkou, říká: „Když tam seděli v řadě vedle sebe, spoluobžalovaný Slávek Skopal si všiml, že strýc nemá boty, ale jen papuče. Očima mu naznačil, proč má papuče? Strýc to pochopil a vytáhl jednu nohu. Všechny nehty na noze měl strhané. V téže soudní síni se prokurátor obrátil na Petra Křivku se slovy: „Petře Křivko, pro tento stát je nebezpečná už vaše pouhá existence.“

Strýc z Ameriky vzpomínal na svého otce. Můj otec se znal s prezidentem Edvardem Benešem ještě z předválečných časů, kdy oba byli u národních socialistů. Prezident Beneš mu dokonce řekl: „Petře, už ses nabojoval dost, byl bych rád, kdybys nastoupil do mé osobní stráže.“ Otec měl velikou popularitu. Uvědoměli občané, motivování vlastenectvím, zakládali buňky na celé Jižní Moravě. Jeho

poselství bylo přímé a výstižné.“ Mám jasnou představu o budoucnosti. Brzy bude komunistický převrat, ten bude horší než ten, který jsme zažili za nacistu. Naše země nebude protektorátem, ale národem sluhů drženým v otroctví sovětským komunizmem. Bude mnohem těžší proti tomu bojovat, protože nepřítel bude přímo mezi námi. Otcovo varování bylo hlasité a jasné, i když bylo proneseno jen šeptem na tajných schůzkách. Naše rodina se brzy octla pod pečlivým dohledem a sledování komunistických činovníků. Komisař v naší obci se dověděl o naší rodině. Otec byl zbaven svého postavení u železnice a byla mu přiznána malá penze. Slib brněnského starosty, že nám za otcovo válečné hrdinství bude přidělena vila v Pisárkách, byl náhle zapomenut. Starosta sice chtěl svoje slovo dodržet, ale komunističtí úředníci zakázali udělit tak štědrý dar. Vila byla nakonec využita na kanceláře. Všechny naděje a sny o naší krásné budoucnosti se rozplynuly. Otcův úděl ve vězení byl velmi krutý. Mučili jej bitím, hladem, zimou, neustálými výslechy, vytloukli mu zuby. Plný oteklín a modřin nic neprozradil. Pro další potupu jej přivedli před jeho pluk, kde mu strhli jeho vyznamenání, hodnost, uniforma byla roztrhána a pošlapána.

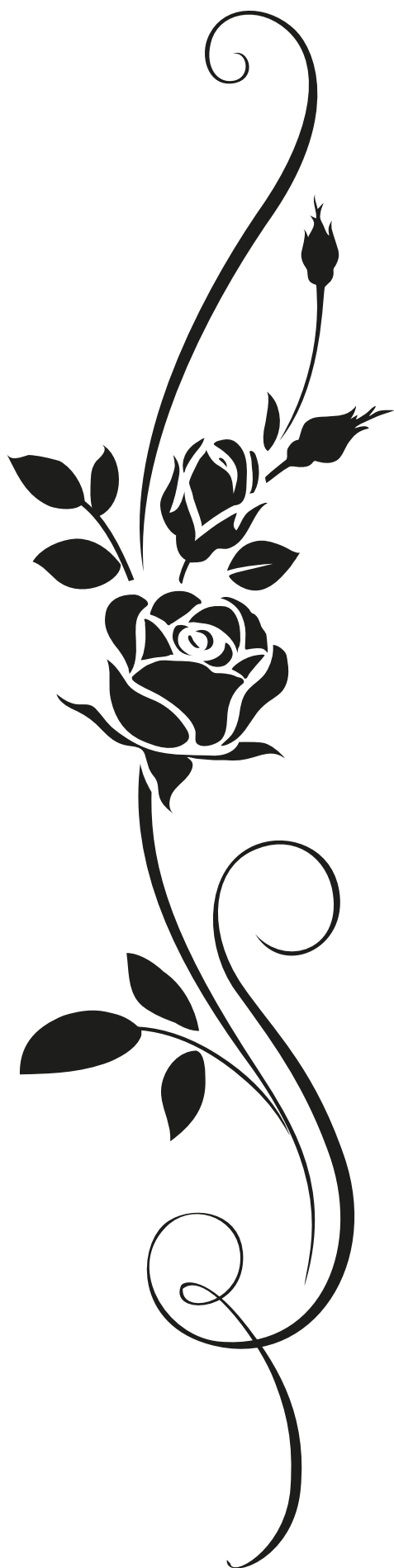
Moje babička psala několikrát prezidentu Gottwaldovi žádost o milost, vždy s odmítavou odpovědí. Psala i Ludvíku Svobodovi, bývalému ministru obrany o přimluvu u pana prezidenta, ale Ludvík Svoboda nepomohl. Při jedné návštěvě u dědečka, řekl babičce, že trpí tím, jakou smrt mu připravili. Oběšení. On dobře věděl, jak vypadá poprava na Cejlu a ten způsob mu nesmírně vadil. On, voják tělem i duší, bojovník za republiku, bude oběšen. Proč mě nezastřelí! Je to další ponížení soudem, který vynesl rozsudek 23. března 1951 na Velký pátek.

Strýc Vladimír o soudním procesu řekl: „Soudní proces Petra Křivky byl tragickou komedií. Ze soudního líčení vyšlo najevo, že dva nasazení agenti Franta – letec a Willi, byli autoři celé tragédie nočního zatčení u Bučovic. Soudce nemohl nic dokázat, protože zrádcové neměli žádné jiné informace a soudní řízení se snížilo na soudcův křik, hrozby a nadávky. Pod vlivem přivezených agitátorů, kteří křičeli „Nesoudit, oběsit!“, byl otec odsouzen k trestu smrti.

Petr Křivka byl považován za příkladu hodného a důvěřivého muže s ryzím charakterem. Nejenže dokázal v těžkých časech podat přátelům pomocnou ruku, ale také byl schopen zachovat demokratické smýšlení v každé době.

Strýc Vladimír v cizině, složil pro svého otce báseň. Tato báseň poprvé zazněla 26. října v roce 2001 při odhalování pamětní desky na rodném domě Petra Křivky v Kobylí. Báseň recitoval člen brněnského divadla pan Mojmír Heger.

Vyznání

Vladimír Křivka

*Ted', právě ted' jsem zazpívat chtěl,
jak umím nejvroucněji smysly všemi!
Však dech mi došel a já se zastyděl,
že stojím před Tebou tak jako němý.*

*Ty otče, víš už, proč jsem oněměl,
proč střípek slova nedostává se mi.
Po pěti letech války v to doufati jsem směl,
žeš přišel domů – hrdina – obdivován všemi.*

*Však tehdy opět rudá hysterie zotročuje mocí
a svobodný lid v ní našel nesmyslný zmar,
když pravdu hledal skrytě – bez pomoci,
jak marně volat srdce, vzchop se dál!*

*Můj otec rozuměl – volá země moje...
S vírou, nadějí a láskou k vlasti!
A on opět zkusí přinést zkušenosti svoje -
již počtvrté – znovu do odboje!
I když jeden strádá a druhý zahynouti musí.*

*Tak prchal čas, až přišla zrádná noc
a smrtí den se nad obzorem třpytí.
Což kdybych volal vesmír na pomoc...?
Vše němé je a hvězdy mlčky svítí.*

*Otče můj drahý, tvůj život nebyl marný!
Vždyť Bůh dal odpověď svou jasně,
když opět svobody dech, přítel vlasti věrný,
zavál v kraj a rozezněl se krásně.*

*Kde je ta hořkost noci probdělé?
Já vím, už vylili ji andělé
a jeden z andělů měl oči jako Ty
a svítil – svítil do mé samoty,
jak jarním sluncem roztržené nebe,
v němž viděl jsem – otče můj – já Tebe.*

Milan Jedlička – vnuk Petra Křivky

Ostatková beseda a draní peří v muzeu

V pondělí 24. 2. 2020 jsme v muzeu zas, jako každý rok, drali peří. Sponzor nám dodal plný pytel krásného, voňavého kachního peří. Pozvali jsme dračky, a jako dresscode byl požadován kroj. Jaké bylo překvapení, když jsme v krojích viděli i ty, u kterých bychom to opravdu nečekali, a jak jim to slušelo. Sešlo se nás tentokrát opravdu hodně a drali jsme do pozdních večerních hodin, ale z pytle moc neubývalo. „Alespoň nám zůstane na další rok“ – uklidňovaly dračky. A aby nám práce rychleji ubývala, tak nám ji zpříjemnili Mužáci z Kobylí krásnými písničkami. Muse-li ale zpívat piánko, aby moc nerozfúkali. V závěru jsme zvládli i dodírku (přestože, jsme nedodrali, ale to máme na potom) a aldamáš. Zazpívali jsme si krásné písničky, vyprávěli se příběhy, koštovalo víno i masopustní speciality (koblihy, milosti, uzené, škvarky aj.). Potom už enom úklid,

peří bylo všade, aj dom ji nekeří donesli, ale stálo to za to. Na zkušenu si prišly zadržat i děvčata z ČT. Natočily několik záběrů a rozhovorů pro připravovaný cyklus dokumentů a společně s námi zasedly ke stolu s peřím a draly. Když jsme v závěru vyhodnotili naše jednodenní úsilí, kdy výsledkem byl neúplný polštář nadraného peří. No, nic moc. Uvědomili jsme si, kolik dnů bychom museli drat na celú duchnu? Jak to ty naše babičky dělaly? Hodně dětí, pro každého výbavu. Klobouk dolů.

Draní peří představovalo vždy poměrně zdouhovou práci, neboť každé jednotlivé pírkó muselo projít rukama žen, přičemž bylo nutné dávat neustále pozor, aby nevznikl žádný rychlý pohyb, kýchnutí nebo průvan, kterým by nadrané peří bylo odfouknuto ze stolu pryč. Draní peří bylo přirozenou formou dřívějšího společenského života na dědině, který ženám umožňoval,

aby si při své práci zpívaly, vyprávěly různé historky, báchoroky, pohádky či místní pověsti a práce jim přitom zároveň lépe ubíhala. Vzhledem k tomu, že při této činnosti nikdy nechyběly ani děti, mnohé ze zajímavých příběhů a vzpomínek se tak předávaly z generace na generaci a jsou známy dodnes. (wikipedie)

Radoslava Bureš Obadalová

T.G.Masaryk * 7. 3. 1850

7. března 2020 slavíme 170. výročí narození T. G. Masaryka. „Byla doba, kdy prezidentem naší země byl mimořádně vzdělaný člověk. Stanul v jejím čele přesto, že neváhal bořit národní mýty a stereotypy, bojovat proti pověrám, předsudkům a nesnášenlivosti. Společnosti nastavoval kritické zrcadlo; byl přesvědčen, že každý národ musí obhájit své právo na existenci tím, co umí a dokáže. Přísné nároky kladl na každého jednotlivce. Odmítal malost a zápecnictví. Také proto kupříkladu na českou otázku nahlížel v kontextu mezinárodního dění a činil ji nedílnou součástí evropského vývoje. Byl českým vlastencem, a přitom Evropanem. Prezidentskému úřadu vtiskl neobyčejnou vážnost a důstojnost, ze které těží jeho následovníci dodnes.“

(Muzeum TGM Lány)

V minulých 2 letech jsme v našem Muzeu uspořádali 2 výstavy s tématem TGM. Obě nám byly zapůjčeny Muzeem T.G.M. v Rakovníku, byly velmi obsáhlé, poučné a zajímavé. Můžete se těšit na další. Jsme rádi, že spolupráce s tímto muzeem i nadále trvá.

10 zajímavostí, které o Prezidentu Osvoboditeli možná nevíte.

Tomáš Garrigue Masaryk byl bezpochyby jedním z největších Čechů v historii. Ostatně v anketě Největší Čech se umístil těsně druhý hned po Otcovi vlasti Karlu IV. První prezident samostatného Československa a dodnes státník považovaný za ztělesnění prezidentské důstojnosti by letos "oslavil" 170. narozeniny. Za jeho zásluhy o stát mu parlament udělil titul „**Prezident Osvoboditel**“ a celkem sedmkrát byl navržen na Nobelovu cenu míru. Co zajímavého o "tatickovi Masarykovi" nás ve škole možná neučili?

1. Chudý synek ze Slovácka

Masaryka máme zafixovaného jako důstojného, po celém světě respektovaného prezidenta, jeho začátky však byly skromné. Roku 1850 se jako Tomáš Jan Masaryk v Hodoníně narodil kuchařce Terezii Masarykové, rozené Kropáčkové, a jejímu o deset let staršímu manželovi, slovenskému kočímu Jozefu Masarykovi. Masarykova matka uměla lépe německy než česky a jeho otec byl negramotný, číst a psát ho naučil až sám TGM.

2. Osudová láska, při které mu šlo o život

Svou manželku, dceru amerického podnikatele Charlotte Garrigue, poznal během studijního pobytu v německém Lipsku, kde bydlel u rodiny Göringovy. Do emancipované a vzdělané Američanky se ihned zamiloval, ale byl stydlivý a nedovedl jí své city vyjádřit. Odhodlal se až poté, co se málem utopil, když zachraňoval tonoucí bytnou paní Göringovou. Krátce potom, co vyznal Charlotte lásku, se pár zasnoubil a brzy následovala i svatba.

3. Věhlas díky sebevraždě

Masaryk byl nesmírně vzdělaný člověk, který celý život zasvětil vlastnímu vzdělávání. Po maturitě nastoupil na fi-

losofickou fakultu, kde nejprve získal doktorát za rigorózní práci o Platónovi. Mnohem větší rozruch ale způsobila jeho vědecká práce, na základě, které se stal docentem. Ta se týkala sociologického pohledu na sebevraždu. Ač bylo v té době toto téma tabu a u většinově věřící populace byla sebevražda považována za smrtelný hřích a zločin, Masarykův nekonvenční pohled na věc vzbudil zájem i v zahraničí.

4. Poprvé vlastizrádcem kvůli rukopisům

Ještě než se stal Masaryk miláčkem českého národa, prošel si fází, v níž byl naopak mnoha Čechy nenáviděn a dokonce označován za vlastizrádce. Tou první byl spor o pravost rukopisů Královédvorského a Zelenohorského, který badavý Masaryk rozvířil. Tento útok na tehdejší národní klenoty vyvolal nevoli i u takových velikánů jako Jana Nerudy nebo Františka Palackého. Naposledy se ale smál Masaryk, jehož domněnka, že slavné rukopisy jsou kolosálním podvodem, se potvrdila.

5. Podruhé vlastizrádcem kvůli zločinu v Polné

Když utichl spor týkající se rukopisů, šlápl Masaryk Čechům na kuří oko podruhé, když se ve zpolitizovaném procesu zastal Leopolda Hilsnera, který byl obviněn z rituální vraždy Anežky Hružové v Polné u Jihlavy. "Hilsneriádu" Masaryk nepokrytě označoval za projev bezduchého antisemitismu, což většinově protižidovsky smýšlející Čechy rozzuřilo. Náklonnost k Židům byla Masarykovi vlastní a celý život mimo jiné podporoval sionismus a vytvoření židovského státu.

6. Velký Čech v exilu

Ač je Masaryk považován za velkého Čecha, velkou část svého života prožil v zahraničí. Částečně pro své studijní a akademické účely, částečně proto, že k tomu byl okolnostmi donucen. Koncem roku 1914 během pobytu v Ženevě zjistil, že v Rakousku-Uhersku na něj byl pro jeho protistátní postoje vydán zatykač, tudíž se rozhodl pro uchýlení se do exilu. Kromě Švýcarska pobýval i ve Francii, Británii, Rusku a v USA, odkud se vrátil už do svobodného Československa.

7. Prezident Osvoboditel

Československo Masaryk zakládal ještě v zahraničí. Stalo se tak Prohlášením nezávislosti československého národa jeho prozatímní vládou československou neboli Washingtonskou deklarací podepsanou vedle Masaryka ještě Milanem Rastislavem Štefánikem a Edvardem Benešem. Ta byla vydána dne 18. 10. 1918 v Paříži a Československo vzniklo o 10 dní později. 14. listopadu byl pak Tomáš Garrigue Masaryk zvolen jeho prvním prezidentem.

8. Čtyřikrát v úřadu

Masaryk se jako československý prezident těšil nebývalé úctě a respektu nejen doma, ale i v zahraničí. Skoro nikdo si nedovedl představit, že by v čele státu měl stát někdo jiný. Masarykova popularita vedla i k tomu, že byl prezidentem zvolen čtyřikrát za sebou a úřad zastával dlouhých 17 let. Počtvrté byl zvolen již s podlomeným zdravím a po roce a půl abdikoval a uchýlil se na dožítí na zámek v Lánech. Jeho místo zaujal dlouholetý spojenec Edvard Beneš.

9. Pohřeb jako celebrita

Když Masaryk 14. září 1937 vydechl v 87 letech naposledy, znamenalo to pro Československo nebývalou tra-

gédií. Celá země se na znamení smutku zahalila do smutečních barev a Masarykovi se dostalo státní trizny, která by si v ničem nezadala s dnešními mediálně sledovanými pohřby celebrit. Devět hodin trvající pohřeb popsal ve svém díle Karel Čapek a dny před pohřbem popsal Jaroslav Seifert impozantní básní Osm dní začínající slovy: „To kalné ráno, to si pamatuj, mé dítě.“ Noviny informující o prezidentově skonu a pohřbu si mnoho lidí uchovalo na památku.

10. Syn císaře Františka Josefa?

Už během Masarykova života kolovalo mnoho spekulací o jeho původu. Nechtělo se věřit, že téměř geniální filozof a politik byl synem negramotného vozky a kuchařky. Rozšířily se proto spekulace, že Masaryk není utajovaným synem nikoho jiného, než samotného rakouského císaře Františka Josefa I. Ostatně sám Masaryk projevoval četné rysy podobné císaři, včetně vzhledu a vystupování a prý měl sloužit i jako překlenovací můstek mezi monarchií a republikou. Testy DNA, které by tuto teorii potvrdily, však poměrně nedávno zakázala Masarykova pravnučka.

www.wikipedia.cz, FBstopy starých časů, www.panovnici.cz

Povídky z dědovy kapsy

O babiččině matriarchátu a dědových privilegích

Babičce se kromě základní školy nedostalo žádného vzdělání – byla to ale žena s přirozenou inteligencí, sociální inteligencí, dobrý ekonom, stratég a psycholog. Ona byla vůdčí osobností rodiny, dobrým lodivodem, jenž rodinu provázel bouřlivými vodami časů Rakousko-Uherska, Velké války, První republiky i protektorátu. Rodina nikdy nebyla bohatá, ale ani nikdy netrpěla hladem. Byla citlivá a měla mě ráda – byl jsem pro ni její další dítě – dodnes cítím její pohlazení na dobrou noc. Byla přísná, ale spravedlivá a dovedla i trestat. Spíš domluvou s psychologickým nátlakem, v krajním případě se po mě ohnala aj "náčeňovú hadrú".

Měla i dobré nápady: Když jsem řešil těžké dilema, za jakou masku jít na žákovský maškarní ples, poradila mně: "Běž za číšníka". Vyrobila mi z krabice kartonový podnos, který jsem dvěma popruhy přivázal před sebe, napekla mi koláčků, děda mi natáhl demižonek „frankovky“ a dal mně pohárek. No a já jsem chodil s těmi koláčky na podnose, všem nabízel a přidal i pohárek vína. Samozřejmě jsem nevynechal ani porotu – ba naopak – několikrát jsem se k jejím jednotlivým členům vrátil, statečně nabízel a nalíval, až jsem porotce zkorumpoval natolik, že mi přiznali v soutěži masek první místo.

Děda nebyl naopak vůdčí, ale výkonný. Nerad organizoval, připravoval, zajišťoval, vyřizoval korespondenci s úřady, nerad psal, i když měl nádherný rukopis – přímo krasopis. Snažil jsem se jej napodobovat, když jsem jeho jménem podepisoval poznámky v mé žákovské knížce,

kteréžto jsem obdržel od svých učitelů za nepřístojné chování. Nikdy jsem jeho dokonalosti nedosáhl, ale na učitele to stačilo, nebo mně to spíš tolerovali.

Dominantní ve vztahu byla tedy babička. Dědovi to v podstatě vyhovovalo, i když se jeho ego občas přičilo. Jelikož však byla chytrá ženská, vyhradila mu několik oblastí, kde platila „jeho pravda“. Smířila se s jeho aktivitami kolem holubů (kdo si hraje, nezlobí). Rovněž při stolování byl děda neoblomný a muselo být „po jeho“. Jakmile zasedl ke stolu, už se nehnul, maximálně se ohnul pro flašku vína, kterou měl vždy u pravé nohy. A babička, šoupající nohama mezi kamny, šifonérem a stolem, servírovala talíře, příbor, pohárek na víno. Děda pohledem zkontroloval příbor a řekl: "To není moja žička", a prostřenou lžící odsunul, jakoby byla špinavá či nakažená. No a babička, tiše frflající, přinesla „tú jeho“, starou, hliníkovou, do poloviny vyhlodanou – s jinou nejedl. Podobně prudil slovy: "Není to dost teplé, ohřívané nejím", apod.

A ještě jednu oblast si můj pěstoun vymohl jako nezpochybnitelné právo – totiž návštěvy svých nejbližších sousedů, úhlavních kamarádů. Byli dva: krejčí, mistr Dluhoš a mistr Secký, majitel kozla. Babička to sice tolerovala, ale neviděla ráda, zvláště, když se frekvence návštěv zvyšovala. "Vy se tam natrtolíte, potom drmolíš a sotvá se držíš na nohách", říkávala, a tak se děda návštěvy u svých kumpánů snažil tajit.

Moji starouškové měli zaběhnutý poobědní rituál – děda si vzal knížku, chvílku četl, pak mu ale padla hlava a nad knížkou podřimoval (říkali jsme, že glcá). A babička si na férovku šla lehnout do postele do svého pokojíku, aby „poledňovala“. Děda se po chvíli u stolu probral a, vy-cítiv příležitost, popadl flašku a vydal se potajomky za mistrem Dluhošem. Jenže: mistr Dluhoš býval ve stejné ulici, jen o dům dál – kdo chtěl tedy k Dluhošům, musel projít kolem našeho baráku a tudíž kolem okna babiččina pokojíku. No a to okno bylo naproti zrcadla, na které babička z postele koukala... Takže skrzevá to zrcadlo a to okno přesně viděla, kdo uličkou prochází, včetně dědy, jenž se pokoušel o vysoký stupeň utajení své aktivity.

„Tož gdes byl, dědo?“ ptala se, když se vrátil.

„Enom tady na dvorku sem se motal, kolem holubů“

„A co mistr Dluhoš, zatím zdravý?“ na to babička se šibalským úsměvem.

Mistr Secký bydlel o ulici pod námi, vlastnil kozla, alébrž obecního capa. Kozy se tehdy ještě chovaly, kozí mléko

jsme pili, dávalo se i prasátkům. Ale hlavně – na jarní hody byla oblíbená gastronomická specialita – smažené řízky z kůzliho masa. Chovatelé koz tak přicházeli k mistrovi Seckému s žádostí o jejich připuštění. Kozel si užil, mistr Secký inkasoval a obyvatelé Kobylí si posléze vychutnali svoji specialitu. To všechno by bylo v pořádku až na to, že cap šíleně smrděl, tím pádem i mistr Secký, jeho dům a celá ulice.

A tak jakkoli bylo možno návštěvu u mistra Dluhoše při souhře okolností potenciálně ututlat, v případě návštěvy u mistra Seckého to bylo absolutně vyloučeno. Nebylo třeba klást obligátní otázku „tož gdes byl“. Babička jen roztáhla chřípí, nasála vzduch a dědu vystrnadila slovy: „Smrdíš jak cap, ty svoje hadry pověš do komory nebo na mlat.“ A bylo vymalováno.

A tak ti moji dědouškové žili v matriarchátu s výhradami – svorně a v harmonii – až do smrti.

Jan Líčeník

Muzeum připravuje

- Velikonoce v muzeu - již tradiční akce s velikonoční tematikou, tradicemi, kulturním programem, dílničkami pro děti a mini jarmarkem. NE 5. 4. 2020
- Výstava o československých letcích v RAF - rok 2020 je rokem 80. výročí Bitvy o Francii a Bitvy o Británii a 75. výročí konce Druhé světové války. – zapůjčená výstava
- Kobylí v obrazech - připravujeme výstavu obrazů a obrázků pod názvem „Kobylí v obrazech“. Budou vystaveny obrazy a obrázky s tematikou Kobylí a okolí od různých autorů. Čerpáme z depozitáře muzea a také prosíme obyvatele obce Kobylí i okolí, kteří vlastní krásné a zajímavé obrazy s touto tematikou od známých, či neznámých autorů, a chtěli by se podílet vystavením svého obrazu na této výstavě, aby se informovali u členek klubu nebo přímo v muzeu (i na OÚ). Výstava bude zahájena vernisáží dne 14. 6. 2020 a obrazy se budou instalovat od 10.–12. 6. 2020. Délka zapůjčení je na dobu do cca 15. 8. 2020.
- Povědky, příběhy – Kobylí a okolí - stále probíhá sběr příběhů, povídek, vyprávění pro připravovanou publikaci o životě v naší dědině. Děkujeme všem, kdo nám již příběhy poslali, a věřím, že se ještě další objeví. Jako ukázkou můžete v každém zpravodaji číst Povědky z dědovy kapsy od Ing. Jana Líčeníka.
- Fenomén Kobylské jezero - v dohledné době bude Česká televize natáčet dokument či příběh o zaniklém Kobylském jezeru. (délka dokumentu - příběhu bude záležet na tom, jaký se podaří vypátrat

historický materiál, fotografie apod.). Touto cestou prosíme naše obyvatele, zda nemají ve svých soukromých archívech nějaké fotografie vztahující se k jezeru. Jedná se o fotografie z minulého století. Zaplavená pastviska, mokřady, dětské hry na ledě apod. Nemusí se jednat jen o fotografie, zájem mají také o příběhy, historky aj. Protože tady jezero bylo a dle historiků bylo i plné ryb, určitě se nalezne v místním jídelníčku v některé rodině starý recept na rybí pokrmy. Pokud takový znáte a traduje se ve vaší rodině od nepaměti, prosíme o poskytnutí. Další informace u členek klubu a v muzeu.

- Přednáška o Kobylském jezeře bude opět v rámci Muzejní noci v pátek 5. 6. 2020 – možná účast ČT.

MUZEUM
KOBYLÍ

Vzpomínka na MUDr. Hugo-Ctibora Bezděka

Vážením čtenáři zpravodaje KOBYLÍ - DĚDINA, Rád bych se rozdělil o svoji vzpomínku na mého dědu, MUDr. Hugo-Ctibora Bezděka (1872-1956).

Děd při biřmování přijal jméno Ctibor. Svě dětství prožil v Kobylí, v rodině jeho dědy, starosty a poté člena obecního výboru, Františka Serafina Bezděka, neboť v jeho šesti letech oba jeho rodiče zemřeli. Ctibora vychovávala jeho babička, manželka Františka Serafina, rozená Anna Kovářiková, také jeho teta Augusta Šebestová, její sestra Marie Mrštíková a další členové rodiny Bezděků. Fotografie starřenky Anny stála na dědově nočním stolku do posledních dnů jeho života.

Foto Anna Bezděková, roz. Kovářiková

Děd Ctibor měl pohnutý život a medicínu vystudoval ve Vídni. MUDr. Ctibor Bezděk byl velká osobnost a po celý život a často o sobě hovořil jako o "bujarém Kobylákovi". Jeho paměti a knihy jsou přínosem. Kobylí, kde strávil dětství, velmi miloval a rád se tam ke svým příbuzným a přátelům vracel.

Pravděpodobně přicházím "s křížkem po funuse", neboť téma císař František Josef I. už bylo jistě v Kobylí pečlivě prodiskutováno. Nicméně těch několik řádek by mohlo zaujmout někoho z řad studující mládeže a inspirovat zvědavé žáky školy v Kobylí, případně i jejich rodiče z prostředí kobylských patriotů a znalců dějin jižní Moravy.

I v tomto "Střípku z historie" jsou jisté rozdíly: Názory, jestli byla lovena laň nebo jelen, či zda byl lov ukončen na "Ostrůvku", nebo v jiné lokalitě obce Kobylí. Tyto závěry-dokonce ani datum události - nejsou uvedeny jednotně. Nicméně událost popsaná historikem a také pohledem sedmiletého žáka školy v Kobylí, myslím si, že stojí za povšimnutí.

František Josef I.

Také jsem od paní učitelky Mileny Škrobákové získal kopii výpisku z pamětní knihy, který sepsal Metoděj Bezděk, strýc mladého Huga-Ctibora Bezděka.

J.V. císař a král František Josef 1. a jeho choť, císařovna Alžběta, zvaná Sissi, na půdě kobylské.

Dne 13. měsíce dubna 1879 odbýval se v Hodoníně císařský hon. Z Jaronovské hráze vypuštěná laň přiběhla až na Ostrůvek do dvora. K smrti uštvané zvíře vběhlo do louže,

kdež chyceno a pak usmrceno, načež do Hodonína odvezeno jest. Štvanice zúčastnili se obě veličenstva, císař pán i s císařovnou, v průvodu 34 šlechticů i šlechtičen. Společnost tato, která v plném počtu laňku pronásledujíc na Ostrůvek přijela, vyslovila se, že se jí okolí kobylské na straně k Čejči velice líbí.

Metoděj Bezděk

O této události píše také PhDr. Oldřich FRANC CSc. v knize: **DĚJINY KOBYLÍ**, Praha 2004 a podrobně Hugo Ctibor Bezděk v jeho pamětech **JAK RÁD JSEM ŽIL**, Praha, ACADEMIA 2011

Nečekaná návštěva císaře pána v Kobylí

To bylo ještě ve staré škole. Jednou za odpoledního vyučování jsem viděl školním oknem na kopci u větráku míhat se jakési červené postavy. Myslel jsem, že se to tam honí děti oblečené v červených „kasaňách“. Dále jsem si toho nevyšímal. Ale najednou se strhl venku jakýsi šum a v tom vrazila do třídy dcera pana nadučitele s výkřikem: **"CÍSAŘ PÁN SÚ TADY!"**

Jako na povel se celá třída doslova vevalila do oken. Na násvi před školou bylo plno jezdců na koních, všichni měli bílé kalhoty, někteří měli červené kabáty, jiní černé. Jeden z nich, už starý pán se od nich oddělil, přijel před

samotnou školu a patrně četl nápis na škole. To byl sám císař pán. Nadučitel zbledl, že by se v něm nebyl krve dořezal. Skokem se vrhl k oknům a táhl všechny děti nazpět do třídy.

„Kluci darebáčtí, půjdete od těch oken!“ Křičel jako v transu. Paní nadučitelová mu pomáhala tahat nás do třídy. Konečně se jejich společnému úsilí podařilo dostat nás do lavic, pan nadučitel se chopil houslí a v následujícím okamžiku už jsme zpívali ze všech sil hymnu rakouských národů Zachovej nám Hospodine...Císař zasalutoval, obrátil koně a odejel. Vypadalo to, jakoby si myslel, že ani v takové díře nemá pokoje od těch udýchaných projevů loajlnosti.

Později jsem se dozvěděl, že vídeňská dvorní společnost skutečně s císařem Františkem Josefem pronásledovala s pomocí loveckých psů a jezdeckých koní jelena, kterého vypustili z Hodonské obory. Jelen proběhl hustými lesy mezi Hodonínem a Mutěnicemi a ve volném terénu doběhl do Kobylí kde skočil do nádržky v panském dvoře a tam utonul. Tím byla celá panská zábava ukončena. Celá společnost se pak vrátila do Hodonína, kde na ni čekal zvláštní dvorní vlak, a odjela do Vídně.

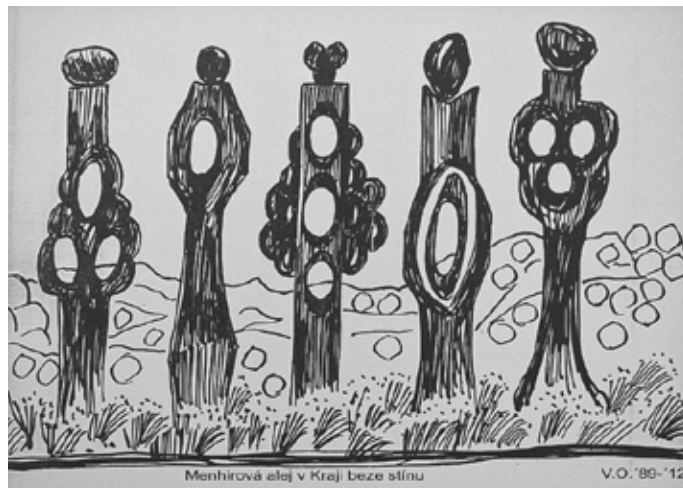
Mgr. Alex Bezděk, vnuk Ctibora Bezděka
PhDr. Olga Bezděková - manželka Alexe

Čeští výtvarníci – Evropané I.

Psáno ke 100. výročí Československa (2018) a 100. výročí Masarykovy univerzity v Brně (2019). Psáno jako výraz úcty k výtvarným osobnostem a jejich dílu, které jsem měl možnost detailně poznat samostudiem jejich monografií, encyklopedií (Umění a lidstvo I-IV. tzv. LAROUSSE), katalogů a návštěvami výstav. Dnes se můžeme opřít o Wikipedii, čili moderní internetovou encyklopedii, dostupnou ve vyhledávacích každému.

1) Nestorem českého sochařství je **Josef Václav Myslbek**. Jeho nejznámějším dílem je jezdecký pomník sv. Václava se čtyřmi světci: Ludmilou, Prokopem, Vojtěchem a Anežkou. Dalšími jeho monumentálními díly jsou sousoší Přemysl a Libuše, Lumír a píseň, Ctirad a Šárka, Záboj a Slavoj (postavy ze Starých pověstí českých), umístěná na Vyšehradě. Kromě mnoha dalších pomníků a portrétů je sochař Myslbek autorem symbolické plastiky Oddanost, vytvořené pro atiku Parlamentu ve Vídni. Tato socha nebyla poctou rakousko-uherskému mocnářství, ale poctou věci Slovanů v mnohonárodnostním císařství!

2) **František Kupka**, český kreslíř-ilustrátor, malíř a grafik, žijící v Paříži jako „Mekce“ moderního výtvarného umění. V období „La Belle Époque“ (Krásné doby 1900-1910) se stal slavným mistrovskou malbou, vystavenou na pařížských Salonech, ale hlavně objeveným cyklem, kreseb Člověk a svět, v němž (jako předchůdce Zdeňka Buriana) podává různé fáze vývoje lidstva všech kontinentů. Originální jsou dále cykly kreseb Peníze, Náboženství a Mír, kde pracuje s ironickou nadsázkou. V roce 1910 (!) sepíše knihu **Tvoření v umění výtvarném**, která se stává

abecedou moderního malířství, které přechází od akademického zobrazování přírody a člověka k nezobrazujícím postupům, t.j. vytváření novotvarů! František Kupka se tak stává jedním ze čtyř otců abstraktní tvorby, o čemž svědčí obrazy Amorpha – Dvou barevná fuga a Piano- jezero, jako základní kameny poeticko-lyrické a posléze i geometrické abstrakce. F. Kupka výtvarně pracuje i pro naše legionáře ve Francii, pedagogicky pak i pro české stipendisty z pražské Akademie výtvarných umění v Paříži.

3) **Otto Gutfreund** – český sochař – studoval v Praze na AVU, ale i v Paříži u sochaře Antoine Bourdella. Známým se stal expresivně – kubistickou plastikou Úzkost a dalšími díly analytického kubismu v sochařství: Hamlet,

Hlava s kloboukem, Viky, Hlava Dona Quijota. V roce 1925 reprezentoval naše sochařství na výstavě dekorativních umění v Paříži reliéfním panó, které se stalo inspirací pro řešení částečně vystupujícího a ponořeného reliéfu (viz, eu creux" reliéf Vlad. Otáhala Učení a Hry ve vestibulu ZŠ Kobylí). Nejznámější plastikou Oty Gutfreunda z jeho závěrečného plno plastického období je Babička s Barunkou a dětmi v Ratibořickém údolí.

4) **Vincenc Makovský** byl moravský sochař se silně moderními pařížskými kořeny -díky stipendijnímu pobytu u sochaře Ant. Bourdella. Prošel obdobími tvůrčího civilismu, surrealismu, abstrakce i nového realismu. V 1. Československé republice zakládal ve Zlíně Školu umění, kde byl vedoucím tvarování strojů a nástrojů (ergonomie) a je proto prvním čs. Designérem- zakladatelem průmyslového designu (viz jeho návrh soustruhu!). Jeho pokračovatelem byl ve 2. polovině XX. století profesor Zdeněk Kovář a celá katedra designu jako součást Akademie výtvarných umění. Významnými díly Vincence Makovského jsou plastiky *Dívčí sen*, pomník J. A. Komenského pro Uherský Brod a Naarden v Holandsku. Je to i sousoší *Nový věk* pro Brněnské výstavy a veletrhy v Brně Pisárkách...

5) **Toyen**, vlastním jménem Marie Čermínová, česká malířka žijící v Paříži, královna naší avantgardy. Spolu s fotografem Jindřichem Štýrským založili českou dobu surrealismu-artificialismus. Populárními obrazy jsou: *Žen-*

ské torzo levitující v krajině, *Obraz z Tichomoří*, *Noc v Oceánii*, *Ztroskotání ve snu*, *Severní krajina*, *Květena spánku*. To vše jsou obrazy silné malířské imaginace a tvarové i barevné poezie!

6) **Vladimír Preclík**, sochař- tvůrce moderních soch-objektů a nápaditých assembláží s barvou. V cyklu *Portréty avantgardy* přináší autor pestrou paletu hlav a tváří našich předních umělců: Jana Wericha, Jaroslava Ježka, Františka Halase, Vítězslava Nezvala, Josefa Čapka, Jana Zrzavého, E.F. Buriana, Jiřího Mahena atd. Tímto cyklem plastik z počátku 60. let minulého století se Vl. Preclík rozloučil s prací podle modelu a přešel k tvořivému komponování a objevování. Jako jediný sochař reprezentoval Československou republiku na Světové výstavě v Montrealu (1967) svým dílem *Strom života*. Dlouhodobě organizoval Mezinárodní sochařská sympozia v Hořicích v Podkrkonoší (viz exteriérová galerie na vrchu sv. Gotharda tamtéž). Objekty sochaře Vl. Preclíka se vyznačují řemeslnou dokonalostí, filozofickou objevností a poetickou nápaditostí, např.: *Staré provensálské město*, *Čtyřiapadesát týdnů dobrého roku*, *Oltář*, *Socha I, II, III*, *Vertikální antistroj*, *Nepokořené město*, *Cesta kamene*, *Červeně-oranžový převlek*... Kromě hravosti a smyslu pro humor se objekty vyznačují sošnou monumentalitou a někdy i řezbářskou intimitou. Objevné jsou i jeho knihy, např. *Dřevěná knížka*, *Smířčí kříže*.

Vladimír Otáhal

Tříkrálová sbírka 2020

Na svátek „Zjevení Páně“ neboli „Tří králů“ (6. ledna) si připomínáme příchod tří mudrců či mágů do Betléma, kam se přišli poklonit narozenému Ježíškovi. Z každoroční připomínky této události vznikl lidový zvyk koledovat – tedy popřát hospodářům úrodný rok a za toto přání a požehnání se hospodář koledníkům štědře odměnil. Na tento princip lidové koledy navázala i charitní Tříkrálová sbírka. Sběrka vycházející z církevní tradice má i svůj duchovní rozměr. Kromě sbírání peněz ve prospěch potřebných má význam i samotná koleda, tedy setkání, které je někdy důležitější, než kolik lidí přispějí.

Milí dárci a koledníci Tříkrálové sbírky,

je mi milou povinností a radostí jménem Oblastní charity Břeclav **Vám všem poděkovat** za vynaložené úsilí a nasazení pro Tříkrálovou sbírku v letošním roce. Výsledek ve výši **84.764 Kč** je dílem štědrosti místních obyvatel a obětavosti malých i velkých koledníků. Děkuji za organizaci panu **Josefovi Kaňovi**, který spolu s vedoucími skupinek v hojném počtu obchodil obec v prvních lednových dnech.

Jsem vděčná všem za ochotu, vstřícnost i trpělivost za každý tón koledy „My tři králové jdeme k vám...“, jejíž slova se nesčetněkrát nesla obcí. Cílem Tříkrálové sbírky je obnova tradice Tří Králů a šíření radostné zvěsti o narození Krista, formování veřejného mínění ve prospěch sociálně slabých a umožnit se aktivně a osobně podílet na charitní práci. Získané finance Oblastní charita Břeclav po-

užije na rozvoj svých služeb prostřednictvím zařízení poskytující pomoc potřebným lidem, kteří se ocitli v nepříznivé životní sociální situaci.

Děkuji i panu starostovi, místostarostovi i pracovnícům obecního úřadu, kteří svým dílem přispěli k úspěchu a hladkému průběhu této sbírky.

S díky a přáním všeho dobrého

Bc. Jana Studýnková
koordinátorka sbírky OCH Břeclav

Tříkrálová sbírka 2020 v Kobylí

V sobotu 4. ledna 2020 se dopoledne rozešlo po naší dědině 13 skupinek tříkrálových koledníků. Celkem se u nás v Kobylí vykoledovalo 84.764,- Kč.

Přehled výsledků Tříkrálové sbírky v Kobylí v letech 2002 až 2020

ROK	ČÁSTKA	ROK	ČÁSTKA	ROK	ČÁSTKA	ROK	ČÁSTKA
2002	46 859,00 Kč	2007	58 530,80 Kč	2012	70 010,00 Kč	2017	75 211,00 Kč
2003	47 958,20 Kč	2008	56 580,00 Kč	2013	69 447,00 Kč	2018	77 799,00 Kč
2004	44 081,00 Kč	2009	58 307,00 Kč	2014	70 011,00 Kč	2019	88.671,00 Kč
2005	67 743,00 Kč	2010	51 900,00 Kč	2015	69 601,00 Kč	2020	84.764,00 Kč
2006	56 432,00 Kč	2011	59 714,00 Kč	2016	71 379,00 Kč		

Tříkrálová sbírka 2020 v obcích břeclavského okresu:

Boleradice	37 400 Kč	Kostice	59 097 Kč	Přibice	34 220 Kč
Borkovany	29 500 Kč	Krumvíř	37 207 Kč	Přitluky	18 229 Kč
Bořetice	71 290 Kč	Křepice	54 574 Kč	Rakvice	37 165 Kč
Brod nad Dyjí	16 994 Kč	Kurdějov	22 283 Kč	Sedlec	20 020 Kč
Brumovice	38 654 Kč	Ladná	45 244 Kč	Starovice	29 822 Kč
Břeclav	241 550 Kč	Lanžhot	113 511 Kč	Starovičky	21 250 Kč
Březí	42 262 Kč	Lednice	42 114 Kč	Strachotín	19 000 Kč
Cvrčovice	14 591 Kč	Mikulov	86 474 Kč	Šakvice	28 662 Kč
Diváky	16 810 Kč	Milovice	15 121 Kč	Šitbořice	101 964 Kč
Dobré Pole	11 588 Kč	Moravská Nová Ves	86 474 Kč	Tvrdonice	78 526 Kč
Dolní Dunajovice	51 850 Kč	Moravský Žižkov	41 028 Kč	Týnec	39 098 Kč
Dolní Věstonice	10 773 Kč	Nejdek	8 011 Kč	Uherčice	60 825 Kč
Drnholec	51 078 Kč	Němčičky	24 629 Kč	Valtice	100 000 Kč
Hlohovec	73 432 Kč	Nikolčice	26 646 Kč	Velké Bílovice	164 017 Kč
Horní Bojanovice	17 904 Kč	Nové Mlýny	5 717 Kč	Velké Hostěradky	16 211 Kč
Horní Věstonice	16 297 Kč	Novosedly	36 103 Kč	Velké Němčice	87 139 Kč
Hrušky	52 855 Kč	Nový Přerov	7 559 Kč	Velké Pavlovice	114 207 Kč
Hustopeče	132 684 Kč	Pasohlávky	20 307 Kč	Vlasatice	22 274 Kč
Ivaň	37 219 Kč	Pavlov	15 539 Kč	Vranovice	72 150 Kč
Jevišovka	17 079 Kč	Perná	30 473 Kč	Vrbice	60 013 Kč
Kašnice	11 600 Kč	Podivín	96 441 Kč	Zaječí	30 140 Kč
Klentnice	11 706 Kč	Pohořelice	105 188 Kč		
Klobouky u Brna	68 223 Kč	Popice	54 616 Kč	CELKEM	3.398.0894 Kč
Kobylí	84 764 Kč	Pouzďany	18 843 Kč		

Celostátní výsledek

Tříkráloví koledníci se činili, dárci byli mimořádně štědrí a díky tomu je možné lépe pomáhat lidem v nouzi. Takové je poselství letošní Tříkrálové sbírky. **Do téměř 25 000 pokladniček vhodili dárci mince a bankovky v celkové výši 130 336 113 Kč**, dalších 922 151 Kč přišlo prostřednictvím dárcovských SMS v průběhu přenosu Tříkrálového koncertu 5. ledna na ČT1.

„Výše koledy překonala o více než 11 milionů loňský rekord, což je dobrá zpráva o štedrosti lidí, našich spoluobčanů. Díky dobrému výnosu můžeme více a lépe pomáhat – lidem s postižením, nemocným, seniorům, rodinám a dětem ohroženým sociálním vyloučením. Děkuji všem, kdo se do sbírky zapojili, tedy přibližně 75 tisícům dobrovolníků, zejména dětským koledníkům, ale také koordinátorům a vůbec každému, kdo letos Tříkrálovou sbírku podpořil. Ať už svým nasazením, či finančním darem,“ uvedl ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo.

Přehled koledování v republice:

arcidiecéze	počet pokladniček	celkový výnos
arcidiecéze olomoucká	5 832	32 218 009 Kč
arcidiecéze pražská	2 077	8 636 096 Kč
diecéze brněnská	5 345	30 239 545 Kč
diecéze českobudějovická	1 832	8 500 865 Kč
diecéze královéhradecká	4 331	20 708 048 Kč
diecéze litoměřická	1 040	3 623 131 Kč
diecéze ostravsko-opavská	3 252	20 441 225 Kč
diecéze plzeňská	1 259	5 959 864 Kč
tříkrálový koncert	12 769 DMS	922 151 Kč
celkem		131 248 934 Kč

Záměry Tříkrálové sbírky 2020

Výnos Tříkrálové sbírky z největší části tradičně putuje na podporu **lidí v nouzi žijících na území ČR**. Jde o různé formy pomoci pro nemocné, osoby se zdravotním postižením, seniory, matky s dětmi v tísní a další. Sběrka podléhá předem daným pravidlům pro rozdělení výtěžku. Většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány. Záměry, na které se v daném roce vybírá, jsou předem oznámeny. Zhruba **desetina výtěžku** každoročně připadne na rozvojové projekty v **zahraničí** (např. na udržení zdrojů obživy nebo vzdělávání), případně zůstane jako rezerva pro případ humanitárních katastrof. Z centrálního účtu bude výnos rozdělen podle vnitřního klíče takto: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % na rozvojové projekty v zahraničí, 5 % na projekty Charity Česká republika a 5 % tvoří zákonná reže sbírky.

Na Břeclavsku budou dary využity na rozvoj a realizaci těchto projektů

- rozvoj domácí hospicové péče prostřednictvím Mobilního hospice sv. Martina – projekt umožňuje těžce nemocnému strávit poslední dny života doma, v kruhu svých blízkých.
- rozvoj projektu Charitní záchraná sít - projekt pomáhá lidem v nouzi, kteří propadli sítí standartní státní pomoci nebo i přes tuto pomoc žijí pod hranicí důstojného života
- rozvoj dobrovolnických farních charit a práce s dobrovolníky
- rozvoj krizového dobrovolnického centra
- podpořit programy Primární prevence ve školách (preventivní programy)

Oblastní charita Břeclav tímto děkuje všem, kteří vlídně přijali koledníky a přispěli do jejich pokladniček. Stejně díky patří i samotným koledníkům, vedoucím skupinek a organizátorům, kteří věnovali nezištně svůj čas ve prospěch pomoci druhým. Získané prostředky budou použity pro přímou pomoc potřebných a přispějí k udržení a rozvoji sítě sociálně zdravotních služeb v našem regionu.

Josef Kaňa

Vědomostmi pro dobrou věc

Už je tomu více než rok, co se v kavárně U Křížku konal první Kobylský PubQuiz. Jde o týmovou vědomostní soutěž, které se mohl účastnit kdokoli z občanů místních i přespolních. Kvízů proběhlo již devět, vyvrcholením soutěže se na konci minulého roku stal MegaPubQuiz, kde svými znalostmi bojovalo o hodnotné ceny celkem dvacet týmů. Organizátoři PubQuizu se dohodli, že veškerý zisk ze vstupného věnují, jakožto opožděný vánoční dar, na dobročinné účely. Tuto částku se rozhodli majitelé kavárny U Křížku ještě zdvojnásobit a výsledkem bylo krásných 12 tisíc korun, které všichni společně v neděli 1. 3. 2020 slavnostně předali paní ředitelce Blance Miličkové v Domovince v Němčičkách. Doufáme, že Domovince, která se stará o seniory a zdravotně postižené, tento finanční dar pomůže s nákupem věcí potřebných pro její chod.

Pokud se chcete i Vy zúčastnit budoucích PubQuizů, které se ne zcela pravidelně konají jednou měsíčně v kavárně U Křížku, stačí sestavit čtyřčlenný tým a sledovat datum události na Facebooku. Budeme se těšit. Na PubQuiz nebo i na nějaký další podobný projekt.

*Za organizátory PubQuizu
Jaroslav Tesák*

Knihovna v Kobylí

V naší obci máme obecní knihovnu, která je umístěna v pěkném prostředí ZŠ. Vede ji již dlouhodobě p. Táňa Rosochová. Knihovna je pěkně vyzdobena. V současné se zde výtvarně zapojil p. učitel Petr Horáček. Své výtvarné úspěchy zde vystavují i děti ZŠ. V knihovně vás vždy přivítá usměvavá paní knihovnice. Je velmi ochotná. Ráda pomůže při výběru knih. Zná u nás, starší generace, kdo jaký má zájem. Cítíme se jako v domácím prostředí.

K dispozici jsou zde pro zájemce i počítače s připojením na internet. Je možno připojení na wifi. Knihovnu často navštěvují žáci ZŠ se svými učiteli. Knihovna pořádá také pro děti besedy s pozvanými autory dětských knih. Děti - ty mladší, mnohdy i s rodiči, se rády zúčastňují "Tvoření pro děti," kde jsou používány různé materiály a techniky. Paní knihovnice poskytuje i službu "Kniha z knihovny". Vybrané literární dílo si můžete objednat a v knihovně vyzvednout. P. Táňa Rosochová se snaží všem požadavkům čtenářů vyhovět. Za to jí patří naše vřelé poděkování.

Za vděčné čtenáře M. Kaňová

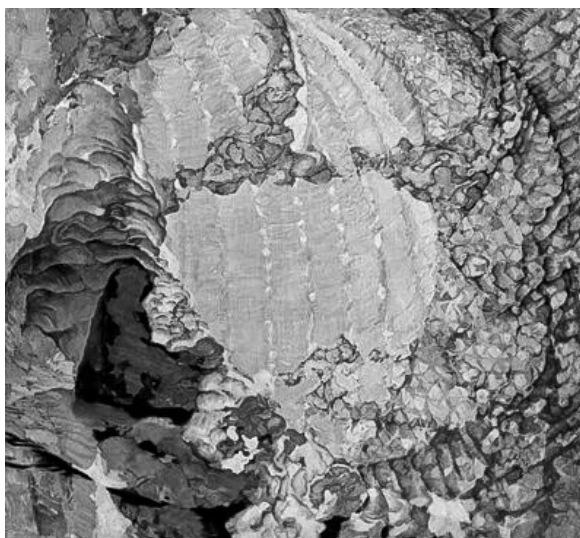

Omluva

Do článku OD RETROSMĚRU K INFORMELU, uveřejněného v prosincovém čísle našeho zpravodaje, se při přepisování textu vloudila chyba. Vtipná pointa v rukopisu mého článku zněla: „... kdy vidíme... fotografie galaxií... jak nám je přibližuje slavný Hubbleův (nikoli Hubbleův!) dalekohled NASA (USA).“

Jako bonus přikládám reprodukci obrazu Františka Kupky Kosmické jaro a jeden z mnoha objevných snímků Hubbleova kosmického teleskopu NASA.

Vladimír Otáhal

Výzva

Městská střední odborná škola v Kloboukách u Brna si počátkem roku 2021 připomene 100. výročí založení školy. Vyžíváme všechny bývalé absolventy, pedagogické i provozní zaměstnance školy a ostatní přátele školy, aby nám poskytli kontakty na absolventy ve třídách, zapůjčili dobové foto, diplomy a jiné materiály.

Kontaktujte prosím: MĚSOŠ Klobouky u Brna, Tel.: 519 419 211-213, 601 380 227, **e-mail: vyroci100@sosklobouky.cz**

Děkujeme za pochopení a těšíme se na společné setkání.

Dobrovolníci a myslivci uklízí

Kobyly

Přidejte se i vy!

Jsme součástí akce Uklidme Česko.
Rozzáříme mapu úklidů zeleně!

sraz

4.dubna 2020 ve 14:00

u OÚ Kobyly

na závěr táborák ve Studýnkách

kontakt: 774 403973 (L. Kovaříková)

Uklidme svět

Uklidme Česko

Obec Vrbsice a Farnost Vrbsice Vás srdečně zvou na
SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL VRBICE

Sobota 23. května 2020

Program:

10:00 Slavnostní mše svatá se svěcením nového oltáře

**12:00 – 15:00 Otevřené Muzeum, Základní škola,
 Mateřská škola, Centrum volného času**

**12:00 – 15:00 Centrum volného času Kalubáček - výstava fotografií
 projektu Od Kaluba po Rajčulu**

Od 15:00 slavnostní program za KD Vrbsice

Program moderuje Zdeněk Truhlář

15:00 – 17:00 Eager Swingers Petra Varmuži

17:30-19:30 Blue Cimbal

Od 20:00 zábava s dechovou hudbou Mistříňanka

www.vrbice.cz

Velké poděkování

V neděli 24. listopadu 2019 byla slavnostně zahájena v místním muzeu výstava s mysliveckou tematikou „Myslivečku, kdybys chtěl“. Zvučné fanfáry zazněly z borlice ústy Zdeňka Růžičky ml. z Velkých Němčic. Kobylští myslivci se hezky prezentovali ve svátečních uniformách a moc jim to slušelo! Po osvěžujícím slavnostním přípitku si občané mohli prohlédnout vzácné a nádherné fotografie z dob minulých i ze současnosti. Určitě si u nich všichni zavzpomínali na své přátele, příbuzné a kamarády. Výstavu myslivci obohatili svými unikátními exponáty loveckých trofejí, ukázkou zvěře a ptactva, kteří žijí v našem regionu. Za pozornost stála expozice zbraní, nábojů a obrazů. Kdo měl chuť mohl ochutnat myslivecké speciality z kuchyně pana Miroslava Svobody v podobě zvěřinové sekané a dančí paštiky. Byly mňam, mňam!

Zvláštní poděkování si zaslouží všichni občané, kteří muzeu poskytli své vzácné rodinné fotografie. Za celou přípravu a sladění výstavy patří díky Vítu Svobodovi, Miroslavu Tlachovi st., Miroslavu Tlachovi ml., Lubomíru Blažkovi (hlavně za ten dekorační strom). Paní Vlasta Tlachová výstavu obohatila krásnou výzdobou. Za zapůjčení svých loveckých trofejí děkujeme Vítu Svobodovi, Miroslavu Tlachovi st., Jaroslavu Jeřábkovi, Miroslavu Svobodovi, Lubomíru Blažkovi, Jiřímu Ruprechtovi, Miroslavu Barcalíkovi, Oldřichu Otáhalovi.

Snad byla tato výstava dobrou a kvalitní ukázkou toho, jak v Kobylí žili myslivci dříve a v dnešní době.

Marie Blažková

Zpracuji ve vašem lese souše, vývrty. Zabezpečím též palivové dřevo. Lubomír Blažek, tel. 737 199 913.

Ze života Zahrádkářů

Čtvrt roku máme za námi, a tak mi dovoluťe kratičké ohlédnutí. První akcí letošního roku byl Zahrádkářský ples. Jelikož naše oblíbená kapela Žízeň a Hlad přestala účinkovat, hrála nám tentokrát kapela Šarže 54. Začali jsme tak trochu se strachem z nové kapely, ale zábava se brzy rozproudila a věřím, že si ples každý užil. Sotva jsme se trochu otřepali z příprav plesu, začaly nám přípravy na výstavu vín. Výstava vín je organizačně velmi náročná. Musí se rozvézt lahve vinařům, následně posbírat, roztřídit, označit a připravit na degustaci. Při tomto shonu jsme ještě zvládli uspořádat školení na hodnocení vín stobodovým systémem, spojené s přednáškou o vadách vína. Školení provedl Ing. Vítek Esterka, který s sebou přivezl i vzorkovník vad a vůní a my jsme měli možnost si oprášit své znalosti.

Hodnocení vín proběhlo na degustaci, která se konala v neděli 1. března v sále společnosti Patria, a. s. Přes počáteční obavy z počtu degustátorů, jelikož zahrádkáři na Čejči posunuli svoji výstavu i degustaci na náš termín, se sešlo 62 degustátorů, takže byli minimálně tři v komisi. Degustaci řídil Ing. Lukáš Fasora a v příjemném klidném prostředí se vína ohodnotila dle chutí jednotlivých komisí.

Samotná výstava se konala v místní sokolovně. Na výstavu se nám letos sešlo celkem 697 vzorků vín, z toho 392 bílých, 231 červených, 72 vín růžových a klaretů a 2 vzorky vín ovocných. Víno dodalo 186 vinařů ze 33 obcí. Díky zvýšenému zájmu nejen vinařů, ale i sponzorů, jsme letos mohli rozšířit hlavní ceny. Takže se vyhlašovaly nejen šampioni bílých, červených a růžových vín, ale tentokrát se soutěžilo o nejlepší kobylský „Najburg“ a taky o nejlépe hodnocené víno člena ČZS. K tomu nejlépe hodnocené víno v odrůdě, kde se sešlo šest a více vzorků a také nejlepší kolekce vín, kdy se vinařovi vypočítá bodový průměr ze čtyř nejlépe hodnocených vín.

Šampionem bílých vín se stal Ryzlink vlašský z Vinného sklepa U Otáhalů z Hustopečí. Ocenění pro šampiona bílých vín věnoval senátor Rostislav Košťál, který ji i osobně předal. Za poznámku stojí, že po dlouhé době vyhrálo suché víno, vyráběné klasickou metodou bez přidávání ušlechtilých kultur kvasinek. Šampionem červených vín se stal Cabernet Moravia od Víno Hrabínek z Kobylí. Cenu v podobě krásné obří číše dodala Obec Kobylí a předal pan starosta Mgr. Pavel Kotík. Šampionem růžových vín se stalo Rosé z odrůdy Frankovka, které vystavoval Víno Hrabínek z Kobylí. Cenu pro nejlepší růžové víno v podobě kuponu na odběr zboží dodaly vinařské potřeby LIPERA. Nově zavedenou cenu pro nejlepší kobylský „Najburg“ získal

Miroslav Vojtěšek z Kobylí. Cenu dodala společnost VINI-UM, a. s. a předala Jarka Rusňáková, coby zástupce ředitele společnosti. Nejlepším vínem člena ČZS se stal Acolon od Mirka Topínky z Kobylí, který získal krásných 92 bodů. Cenu dodal předseda Ústředního výboru ČZS pan Stanislav Kozlík, který cenu osobně předal. Ocenění za nejlepší kolekci vín získalo Víno Hrabínek, kdy bodový průměr čtyř nejlépe hodnocených vín dosáhl úžasných 91,5 bodu. Můžeme být rádi, že máme v našich kobylských řadách tak skvělého vinaře. Cenu předal předseda ZO ČZS Kobylí Vladimír Čotek.

Výstava začala jako vždy v deset hodin, kdy Vítek Damborský krátce zhodnotil vinařský rok a vyzpovídal pana senátora, jaký je jeho názor na zákon zakazující tradiční košty. Následovalo předání cen jednotlivým oceněným vinařům a po slavnostním přípitku se začalo ochutnávat. Byli jsme rádi, že se opět objevili naši přátelé z Budmeric a překvapilo nás, kolik se k nám sjelo přespolních návštěvníků. Odpoledne rozezpívala, a i roztančila sokolovnu, cimbálová muzika Dukát z Kyjova. A tak se chutnalo a zpívalo do pozdních hodin.

Na závěr mi dovolu,te, abych poděkoval všem vinařům za dodané vzorky vín, degustátorům za pomoc při hodnocení, chase za nalévání, sponzorům i všem kolegům z výstavního výboru, kteří se podíleli na této vinařské akci.

Těšíme se shledání na nějaké další akci pořádané zahrádkáři z Kobylí, třeba na Kobylské zahrádce, kterou chceme rozšířit o soutěž ve vaření Zelňačky a o festival minipivovarů. Protože neděláme akce sami pro sebe, ale pro všechny spoluobčany.

*Čotek Vladimír
ZO ČZS Kobylí*

Kobylský fotbal

Dlouhá zimní přestávka je už konečně za námi a všichni, hráči, funkcionáři i fanoušci se těšíme na zahájení jarní sezóny okresních fotbalových soutěží ročníku 2019/2020. Naše družstva hrají v následujících soutěžích:

Muži	Okresní soutěž, III. třída, skupina A
Starší žáci	Okresní přebor
Mladší žáci	Okresní přebor
Starší příprava	Okresní přebor, skupina B
Mladší příprava	Okresní přebor, skupina B

Mládež

Celou zimu jsme trénovali v kobylské školní tělocvičně a částečně i ve velkopavlovické sportovní hale. Napříč kategoriemi jsme odehráli několik přípravných turnajů, především těch pořádaných OFS Břeclav ve Valticích.

Z aktivit žákovských družstev nelze opomenout organizaci halového turnaje ve Velkých Pavlovicích, kde jsme na závěr kalendářního roku uspořádali fotbalový turnaj mladších žáků (U13). Podobný turnaj v hale jsme pořádali již podruhé a naší snahou byla především konfrontace družstev z různých oblastí a soutěží. To se nám povedlo a turnaj ve Velkých Pavlovicích měl velmi dobrou herní úroveň. Zúčastnila se jej družstva ze sedmi oddílů a naši žáci se v těžké konkurenci umístili na šestém místě.

Příjemným osvěžením byl turnaj v rakouském Mistelbachu, kde náš výběr U14 ze žákovských družstev obsadil konečně čtvrté místo. I tak byl výsledek příjemným překvapením a turnaj pro naše žáky tak největším úspěchem v přípravné zimní sezóně.

Ze zimních aktivit by bylo chybou asi nepozdvihnout dobré herní dovednosti dětí z mladší přípravy (U9). Tito mladí fotbalisté předvádí skvělé a vyrovnané výkony a dostávají se tak na nejvyšší příčky jednotlivých herních podniků.

Pro starší přípravku (U11) byl nejlepším výsledkem určitě turnaj v Těšanech, kde naše sdružené družstvo Bořetice/Kobylí obsadilo příčku nejvyšší.

Co nás však opravdu těší je to, že jsme v tělocvičně ZŠ Kobylí nastartovali pravidelné tréninky těch nejmenších fotbalistů a máme opravdu velkou radost z rozrůstající se účasti. Zatím trénujeme žel jen jednou týdně kvůli kapacitně vytížené tělocvičně, ale již máme nachystanou osnovu pro venkovní prostředí, kde začnou naše fotbalové naděje trénovat ve dvou tréninkových jednotkách v týdenním cyklu. A nejmenší hráče čekají také první utkání.

Jarní sezóna začíná a nezbývá než popřát kobylskému žákovskému fotbalu dobré výsledky a radost ze hry a ze společného sportování.

Mladší žáci, jaro 2020			
Datum a čas	Domácí	Hosté	Hřiště
5.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Velké Pavlovice	Kobylí
12.04.2020 10:00	Velké Bílovice	Kobylí/Bořetice	Velké Bílovice 1
18.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Charvátská Nová Ves	Kobylí
26.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Velké Němčice	Kobylí
2.5.2020 14:00	Zaječí	Kobylí/Bořetice	Zaječí
12.5.2020 17:00	Kobylí/Bořetice	Krumvíř/Klobouky	Kobylí
17.05.2020 10:00	Ivaň/Vranovice	Kobylí/Bořetice	Vranovice
23.5.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Valtice/Hlohovec	Kobylí
30.5.2020 10:30	Podivín	Kobylí/Bořetice	Podivín
13.6.2020 9:00	Kobylí Cup 2020	Kobylí	

Starší žáci, jaro 2020			
Datum a čas	Domácí	Hosté	Hřiště
4.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Brumovice	Kobylí
11.4.2020 9:30	Pohořelice	Kobylí/Bořetice	Pohořelice
19.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Charvátská Nová Ves	Kobylí
25.4.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Hlohovec/Valtice	Kobylí
1.5.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Hlohovec/Valtice	Kobylí
03.05.2020 10:00	Krumvíř/Klobouky	Kobylí/Bořetice	Krumvíř
16.5.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Brumovice	Kobylí
24.5.2020 14:00	Březí	Kobylí/Bořetice	Březí
30.5.2020 10:00	Hlohovec/Valtice	Kobylí/Bořetice	Hlohovec 1
07.06.2020 10:00	Brumovice	Kobylí/Bořetice	Brumovice
14.06.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Březí	Kobylí

mladší žáci leden 2020

Starší a mladší přípravka, jaro 2020

Datum	Domáci	Hosté
5.4.2020	Krumvíř	Kobylí/Bořetice
12.4.2020	Kobylí/Bořetice	Novosedly
19.4.2020	Pohořelice	Kobylí/Bořetice
26.4.2020	Kobylí/Bořetice	Velké Němčice
3.5.2020	Březí	Kobylí/Bořetice
10.5.2020	Kobylí/Bořetice	Zaječí
17.5.2020	Vranovice/Ivaň	Kobylí/Bořetice
23.5.2020	Kobylí/Bořetice	Křepice/Nikolčice
30.5.2020	Velké Pavlovice	Kobylí/Bořetice

Muži - Podzimní sezóna 2019/2020

Před novou sezónou došlo v průběhu přípravného období k výraznému pohybu v kádru. Podařilo se přivést následující hráče:

- Jakub Mazánek a Jakub Novák – Slavoj V. Pavlovice,
- Michal Zich – FC Kuřim,
- Dominik Eliáš – FC Hustopeče,
- Ondřej Horák – obnovení činnosti.

V průběhu sezóny těsně před koncem přestupního termínu mužstvo doplnil Dan Šebesta ze Sokola Starovičky. Z mužstva naopak odešli Vojtěch Schoř (Sokol Brumovice), Michael Novotný (Moravan Lednice), Marek Otáhal (Sokol Bořetice) a aktivní kariéru ukončil Jaroslav Sedláček. Během sezóny do zápasů nastoupili: Michal Zich, Jiří Benda, Filip Šlancar, Radim Málek, Josef Suský, Josef Havlík, Jan Sovadina, Patrik Kunč, Tomáš Topinka, Pavel Blažej, Martin Valenta, Jan Charvát, Filip Vajbar, Jakub Mazánek, Jaromír Hasík, Michal Lakatoš, Kamil Redek, Dominik Eliáš, Jakub Novák, Dan Šebesta, Michal Varmuža a Ondřej Horák.

Během letní přípravy, která probíhala 3x týdně v domácích podmínkách, byly sehrány 2 přátelská utkání – se Sokolem Zaječí jsme zaznamenali vítězství 3:0, naopak se sousedním Sokolem Bořetice utrpěli debakl 5:0.

Cílem pro novou sezónu bylo sehrát nově poskládané mužstvo, pohybovat se v horní polovině tabulky a dát prostor zejména mladíkům, kteří v létě mužstvo posílili. Díky dobrému startu sezóny jsme chytli čelo tabulky, na kterém jsme se dokázali udržet až dokonce soutěže, nicméně na konci soutěže nám viditelně docházel dech a herní projev nebyl takový, jako na začátku sezóny. Příčinou byla množství se zranění, zejména u ofenzivních hráčů. Negativně lze hodnotit počet branek obdržených po standardních situacích a individuálních chybách, hlavně v první části podzimní sezóny. Co nás bohužel provázelo během celého podzimu, byla skutečnost, že jsme se nedokázali vyrovnat se zápasy, kde jsme byli papírově silnějším mužstvem a zaznamenali jsme ztráty, které činí bodový rozdíl po podzimní části na první místo v tabulce. Mrzet nás mohou zejména ztráty v domácím prostředí s Kosticemi „B“ a v Brumovicích, kde jsme o vítězství přišli v 90. minutě.

Kolo	Zápas	Výsledek	Branky
1.	Kobylí - Charvatská Nová Ves „B“	3:2	2x Redek, Varmuža
2.	Moravský Žižkov - Kobylí	3:4	2x Redek, Lakatoš, Varmuža
3.	Kobylí – Kostice „B“	2:2	Suský, Topínka
4.	Starovičky/Velké Pavlovice „B“ - Kobylí	0:1	Hasík
5.	Kobylí - Přítluky	5:2	3x Redek, Topínka, vlastní
6.	Brumovice - Kobylí	2:2	Redek, Kunč
7.	Kobylí – Lanžhot „B“	1:1	Šebesta
8.	Šitbořice - Kobylí	1:1	Topínka
9.	Pouzďřany - Kobylí	2:6	2x Hasík, 2x Eliáš, Novák, Havlík
10.	Kobylí - Vrbice	1:1	Havlík
11.	Klobouky u Brna - Kobylí	3:5	2x Topínka, Blažej, Novák, Havlík
12.	Kobylí – Velké Bílovice „B“	0:0	
13.	Týnec - Kobylí	2:1	Novák
14.	Charvatská Nová Ves „B“ - Kobylí	1:4	2x Redek, Topínka, Novák

Okresní soutěž III. třídy, skupina A - podzimní tabulka

#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1.	Lanžhot „B“	14	10	1	3	40:17	31
2.	Klobouky u Brna	14	10	1	3	39:19	31
3.	Starovičky/Velké Pavlovice „B“	14	9	1	4	53:23	28
4.	Kobylí	14	7	6	1	36:22	27
5.	Velké Bílovice „B“	14	8	2	4	39:23	26
6.	Týnec	14	8	0	6	36:31	24
7.	Moravský Žižkov	14	7	2	5	51:21	23
8.	Šitbořice	14	6	5	3	44:24	23
9.	Přítluky	14	5	2	7	26:30	17
10.	Brumovice	14	4	2	8	26:50	14
11.	Vrbice	14	3	4	7	22:28	13
12.	Charvatská Nová Ves „B“	14	3	2	9	32:42	11
13.	Kostice „B“	14	1	3	10	15:54	6
14.	Pouzďřany	14	1	1	12	17:92	4

Jarní část sezóny

Příprava na jarní část sezóny byla zahájena v půlce února a je složena z kombinace funkčních tréninků pod vedením lektorek ze Studia 1 a tréninkových jednotek na umělé trávě u ZŠ Kobylí. Tímto bych rád poděkoval Obci Kobylí a ZŠ Kobylí, že nám vyšli vstříc a poskytli tréninkové prostory. Během přípravného období sehraje 3 přátelská utkání:

- 7. 3. 2020 v 10 hodin - Kobylí – Přísnotice (1. místo III. třída Brno – venkov), UT Pohořelice
- 14. 3. 2020 v 10 hodin - Kobylí – Ořechov (4. Místo OP Brno – venkov), UT Pohořelice

- 22. 3. 2020 v 15 hodin - Kobylí – Bořetice (5. místo OP Břeclav), hřiště Kobylí.

V jarní části se budeme muset obejít bez Kamila Redka, kterého zranění kolene vyřadí na celý rok 2020 a Jana Charváta, který přerušil svou aktivní kariéru. Naopak do mužstva se vrací po dlouhodobém zranění Karel Bařina a návrat k fotbalu ohlásil Vít Osička.

V jarní části sezóny se pokusíme vylepšit současné umístění a vytvořit tlak na mužstva, která jsou v tabulce před námi. K tomu by nám měl pomoci zlepšený herní projev, na kterém během zimní přestávky budeme pracovat.

Kolo	Zápas	Datum	Čas
15.	Kobylí – Moravský Žižkov	29.3.2020	15:00
16.	Kostice „B“ – Kobylí	5.4.2020	13:15
17.	Kobylí – Starovičky/Velké Pavlovice „B“	12.4.2020	15:30
18.	Přítluky – Kobylí	19.4.2020	16:00
19.	Kobylí – Brumovice	26.4.2020	16:00
20.	Lanžhot „B“ - Kobylí	3.5.2020	10:00
21.	Kobylí – Šitbořice	10.5.2020	16:30
22.	Kobylí – Pouzďřany	17.5.2020	17:00
23.	Vrbice - Kobylí	24.5.2020	17:00
24.	Kobylí –Klobouky u Brna	31.5.2020	17:00
25.	Velké Bílovice „B“ - Kobylí	6.6.2020	16:30
26.	Kobylí – Týnec	14.6.2020	17:00

Jiří Huslík, Josef Kaňa, Michal Zich

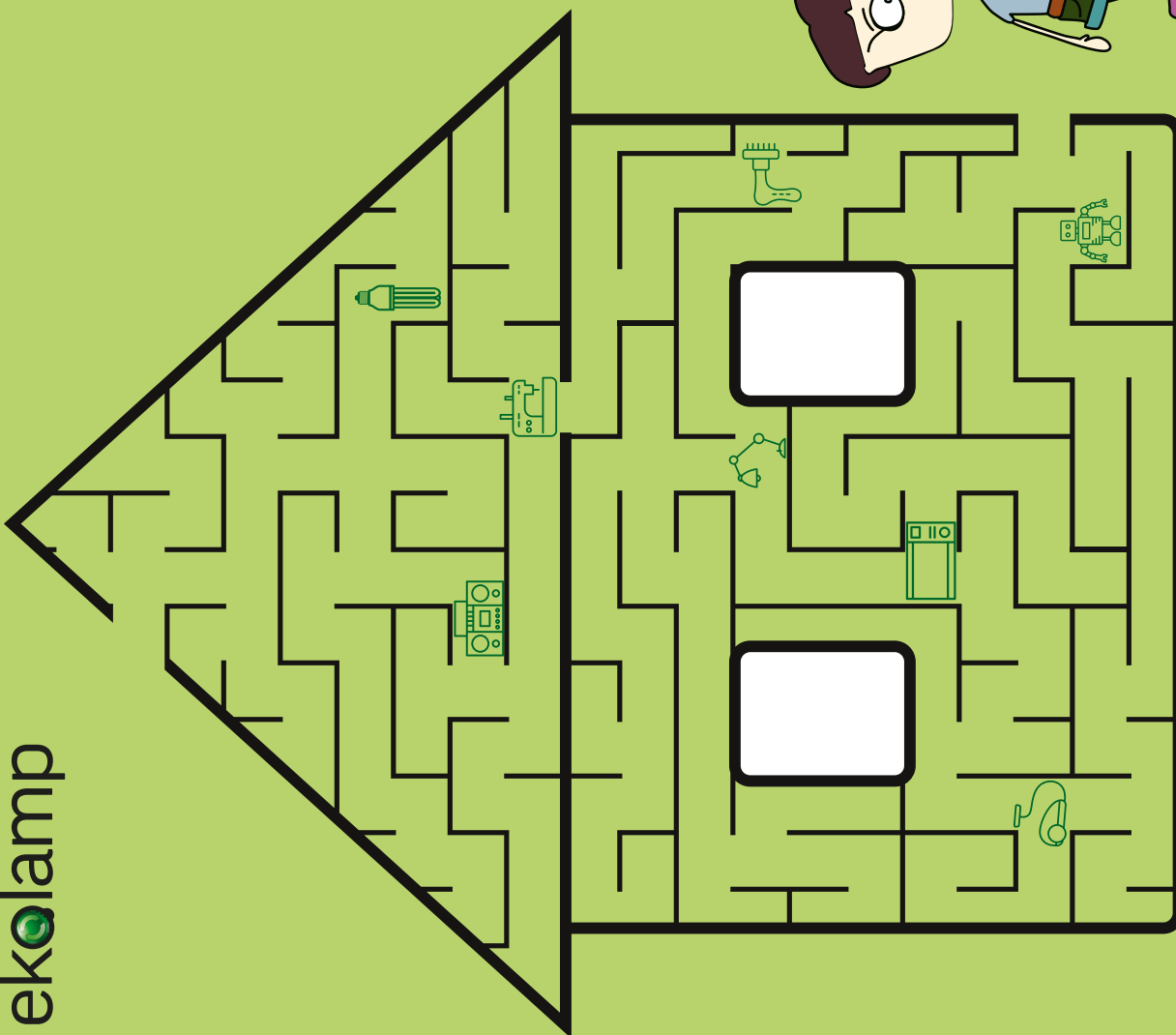
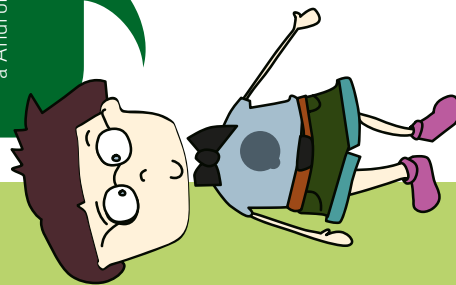
ekolamp

PROJDI DŮM A POSBÍREJ VŠECHNA ELEKTROZAŘÍZENÍ K RECYKLACI

Lampička, sporák, fén nebo úsporná žárovka – všechny tyto věci a veškeré další elektro patří do tříděného odpadu! **Zrecyklovat a znovu použít jde totiž víc než 90 % materiálů.** Elektrozařízení navíc často obsahují i nebezpečné látky (zářivky třeba rtuť) a do popelnice zkrátka nepatří. Zbytečně zatěžují přírodu. Mohou poškodit nejen životní prostředí, ale i lidské zdraví.

Sběrná místa jsou přitom přístupná všem. Společnost **EKOLAMP**, která zpětný odběr a recyklaci v Česku zajišťuje, jich provozuje přes 4400. Vysloužilá elektrozařízení lze vrátit v jakémkoli obchodě s elektronikou, ve sběrných dvorech obcí či do sběrných nádob v obchodních centrech, na městských úradech nebo v řadě firem.

S recyklací elektrozařízení pomáhá i nová mobilní hra **Zrecykluj to!** Jejím cílem je zábavnou formou vysvětlit, že elektroodpad nepatří do popelnice, ale na sběrné místo, odkud se dostane k recyklaci. Hru si můžete zdarma stáhnout pro platformy Apple (iOS) a Android.

Inzerce

HEREŠOVÁ & RŮŽIČKA
ADVOKÁTI

POBOČKA
VELKÉ PAVLOVICE

NEBOJTE SE NA NÁS OBRÁTIT.
MOŽNOST PRVNÍ NEZÁVAZNÉ
KONZULTACE ZDARMA.

POMÁHÁME

naším klientům v situacích, které provázejí jejich život, a to ve všech oblastech práva. Například:

- ◊ převod nemovitosti,
- ◊ náhrada škody,
- ◊ smluvní agenda,
- ◊ zastupování před soudy a jinými orgány.

Obratěte se na nás osobně, telefonicky nebo mailem, ať už jste občan, podnikatel, nebo zastupujete veřejnou správu.

JUDr. Dušan Sulitka, Ph.D.
advokát

Mgr. David Václavěk
advokátní koncipient

KDE NÁS NAJDETE
Ekocentrum Trkmanka
Nádražní 1, Velké Pavlovice
advokat-hr.cz
info@advokat-hr.cz
+420 602 161 099

KDY VÁM POMŮŽEME
pondělí 9:00 - 15:00
(v jiný čas po domluvě)

Nechte svůj pozemek či zahradu

vydělávat

Pronajměte jej krátkodobě (i 1 den)
slušným turistům a karavanistům.

kontaktujte nás:
tel: 725 914 111
info@bez Kempu.cz
www.bez Kempu.cz

VYMĚNÍM

obecní byt 30m² za větší

- nízký nájem -
- přízemí, terasa -
- zahrádka -

tel. 777 997 175

FARNOST KOBYLÍ SPOLEČNOU CESTOU

Proč název Velikonoc? Co znamenají symboly Velikonoc?

Velikonoc jsou největší a nejdůležitější křesťanské svátky v roce. Tyto svátky mají původ v židovství, kdy Židé byli vysvobozeni Bohem z egyptského otroctví a mohli v jedné noci odejít do zaslíbené země. Tato noc byla pro Židy tak významná, že jí začali říkat Velká. Od toho slovo Velikonoc. Pro křesťany jsou ale významné hlavně z jiného důvodu - Ježíš o velikonocích byl ukřižován a vstal z mrtvých. Tento Ježíšův čin otevřel všem lidem bránu k novému životu. Ježíš jako Beránek Boží nám svým dílem ukázal, že se člověk ve spojení s ním může vymanit z nesvobody zla a hříchu a dojít do života věčného.

O těchto svátcích se setkáváme s určitými symboly, které nám přibližují tyto skutečnosti.

Nejnámějším symbolem je vejce. Je to všeobecně rozšířený symbol nového života. Jako z vejce a z jeho skořápky vychází živé kuře, tak vyšel vzkříšený Kristus z hrobu. **Velikonoční beránek** je symbolem oběti. Když někdo musí pro druhé něco těžkého snést, říká se, že se stal obětním beránkem. Někdo se obětuje za vinu druhých. Tím beránkem z pohledu křesťanů je Ježíš Kristus. **Kohout** představuje někoho, kdo probouzí svědomí lidí a přivádí je k zamyšlení nad sebou. Svým ko-

krháním probouzí každé ráno spáče a zvěstuje jim nový den, světlo, slunce. Tím ukazuje na Krista, Světlo světa. Plechové kohouty můžeme vidět i na věžích kostelů. **Slepice s kuřátky** je symbolem ochrany Boha nad člověkem.

Když nad dvorem krouží dravý pták, je to smrtelné nebezpečí pro malá kuřátka. My smíme v nebezpečí hledat ochranu u Boha, jako ta kuřátka u kvočny. **Zajíc** je rychlý a bdělý. Podle lidové tradice zajíc nikdy nespí, svými dlouhými ušima všechno slyší a také svými očima vidí, protože nezavírá oči ani v noci. Naznačuje to, že Bůh je všude, všechno vidí a slyší. Zajíc je také symbolem zmrtvýchvstání. Jako stále bdící nám připomíná Krista, který přemohl spánek smrti a vystoupil z hrobu do věčného života. **Motýl** vychází z kukly - naše duše povstane z mrtvého těla a bude žít dál.

Velikonoc jako svátky probouzejícího se života, ukazují na Boha jako na dárce života, kterému není nikdo lhostejný.

Papež František řekl: „Není žádná situace, kterou by Bůh nemohl změnit.“

Přeji Vám požehnané Velikonoc.

P. Tomáš Caha, farář v Kobylí

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice letos s největší pravděpodobností nebudou přístupné pro veřejnost z důvodu pandemie koronaviru a vyhlášení nouzového stavu v ČR. V případě změny se časy bohoslužeb dozvíte z místního rozhlasu.

Nebojte se...

Prožíváme situaci, které moc nerozumíme. Zavřely se školy, obchody, restaurace, statní hranice, kostely a další zařízení a hned jsme z toho vykolejeni. Najednou se zastavil veřejný život a nevíme co s tím a jak se vypořádat s časem. Nikdy jsme nic podobného nezažili a mnoho z nás si pokládá různé otázky. Je potřeba skutečnost brát vážně, ale hlavně nepoddávat se strachu a nezoufat. Věřme tomu, že vše zlé je k něčemu dobré např. Že nad nad naší planetou je méně zamořené ovzduší a jak my křesťané říkáme a věříme, že Bůh nás neopustí a vše obrátí k dobrému. V bibli je 365 x obsaženo slovo Nebojte se, nemějte obavy. Každý den nám zaznívá toto poselství a zvláště v těchto dnech je to pro nás důležité.

Na začátku postní doby jsme měli ve farnosti obnovu, při které v pátek večer P. Josef Mendel rozebíral text z evangelia, jak Ježíš utišil bouři na moři. Učedníci pluli na lodi po klidném moři a Ježíš spal na zádi lodi. Za chvíli přišla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď. Učedníci si mysleli, že to zvládnou sami, ale vítr vanul proti nim a loď už byla plná vody. I přistoupili a probudili Ježíše se slovy: „Mistře, tobě je jedno, že hyneme?“ Vstal, pohrozil větru i moři a řekl: „Mlč, buď zticha“. A nastalo ticho. Řekl jim: Proč jste tak ustrašení, vy malověrní. Tento příběh má několik důležitých poselství. Náš život se podobá tomu, co zažili učedníci s Ježíšem na lodi. Prožíváme chvíle klidné, ale i bouřlivé, které chceme zvládnout sami bez Boha. Když už vidíme, že nám teče do bot, vzpomeneme si na Boha a voláme SOS. Někdy jednáme jako apoštolové, že Bohu pak vyčítáme, že nás chce nechat zahynout a že to či ono dopouští. On chce, abychom mu důvěřovali, že se s ním nemusíme ničeho bát a že je s námi, i když třeba ho úplně nevnímáme.

Tento čas je náročný, ale nabízí nám možnost se zastavit a zamyslet se nad svým životem i životem druhých

a rozlišit, co je důležité a co ne. Kdosi se zeptal mladíka, co je pro něj smyslem života. On odpověděl: diskotéka a fotbal. A co by se stalo, když bys nemohl na diskotéku a fotbal, co by ti zůstalo ze života? Přesně to samé teď prožíváme. Odpovězme si na otázku: Na čem stavím svůj život? Často se stavíme do role, že jsme pány světa, ale stejně jsme pouze křehcí tvorové. Stačí málo a vše je najednou úplně jinak. Když něco nebo někoho ztratíme, teprve tehdy člověku dojde, co nám chybí. Berme toto období jako výzvu a příležitost, kterou je třeba využít k reflexi. To, co se děje, nás nemá vyděsit, ale probrat. Chtěl bych vás tímto článkem vést k zamyšlení nad tím, co je podstatou našeho života. Všichni jsme spolu na jedné lodi a prožíváme tuto zkoušku, a proto je také dobré vědět, co kdo potřebuje a vzájemně si pomáhat, neboť to nás k sobě přibližuje navzájem a také k Bohu. I přesto, že jsme svým způsobem odděleni, na dálku jsem s vámi spojen, myslím na vás v modlitbě a při každodenní mši svaté vám žehnám. My křesťané se modleme a spojujme se každý večer ve 20 hodin v modlitbě růžence s celou církví a odevzdávejme Pánu Bohu na přímluvu Panny Marie všechny naše prosby a celý svět.

Žijme ze všech darů, které máme - společenství modlitby, zvláště v rodinách, četba Písma a také využijme techniku 21. století, kdy máme možnost společného slavení bohoslužeb skrze televizi Noe, radio Proglas, nebo internet <http://www.mseonline.cz>.

Sledujme farní stránky www.bokovka.info i farní facebook, kde budou vždy aktuální informace.

Obracím se na vás, kteří právě tyto řádky čtete. Cokoliv budete potřebovat, jsem tu stále pro vás. S důvěrou se můžete na mě obrátit.

Váš otec Tomáš

Prosba za letošní úrodu

Každým rokem si většina z nás pokládá otázku, jak úrodný bude tento rok a jaké budeme mít počasí. Všichni víme, jak málo prší a ubývá vody. Dříve naši předkové stavěli v polích kříže, aby si připomínali, že nic není samozřejmé a že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Proto chodili na jaře v procesích prosit za úrodu a na podzim děkovali za úrodu v kostele, tzv. dožinky. Lidé dříve byli více spjati s přírodou, protože když se neurodilo, museli se uskromnit. Dnes tomu tak není, protože v obchodech se všechno dá koupit, i když se nám neurodí. Víme, že mezi vámi jsou vinaři, kteří jste závislí na počasí a na úrodě, protože je to pro vás zdroj obživy. Proto vás chci všechny pozvat v neděli v 15 hodin, až to bude možné, na krátké zastavení u kříže na Vrbici, při níž se pomodlíme a poprosíme Pána Boha za letošní úrodu a požehnání pro naši práci, aby se nám dařilo. Ježíš řekl: „Proste a bude vám dáno.“

P. Tomáš Caha

Spolu na Noemově arše

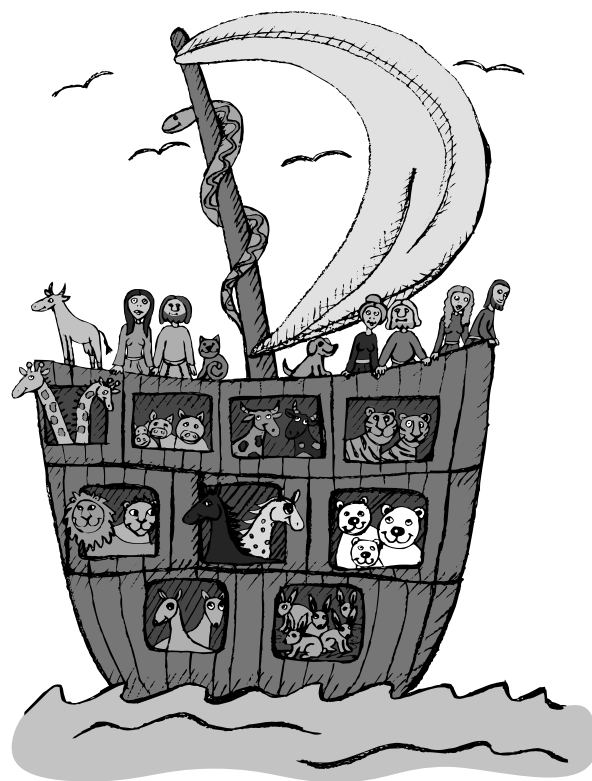
Letošní rok trávíme spolu s dětmi ze společenství Farníček takříkajíc na vodě ☺. Plujeme totiž spolu s Noem, jeho rodinou a mnoha zvířaty ve velké lodi, které se říká archa. Tato archa měla při potopě světa za úkol zachránit zvířata a také lidi před „velkou vodou“, která trvala 40 dnů. Mohli se zachránit díky Božímu varování a víře Noeho, který stavěl loď, i když zatím nepršelo.

My se ve Farníčku a při středečních mších sv. seznamujeme s jednotlivými zvířecími druhy, jejich životem a hlavně vlastnostmi. Každé z nich totiž symbolizuje nějaký způsob chování, který známe i z vlastního života. Tak nás mohou zvířata mnohému naučit či poukázat na naše dobré nebo špatné vlastnosti.

Noe nakonec přistál u hory Ararat a svou důvěrou v Boha zachránil zvířata i lidstvo, které tak dostalo šanci „začít znovu a líp“. A tak přeji dětem i nám všem, aby se nám nakonec podařilo doplnout k cíli a abychom na konci této roční plavby více důvěřovali našemu Otci v nebi a byli alespoň o trochu lepšími lidmi ☺.

Tak máváme s vodáckým pozdravem „ AHOOOOJ“ a na viděnou v arše...

Markéta Otáhalová

3200 km za svatým Jakubem

Někdy v roce 2014 se mi dostala do rukou kniha jezuitského kněze Františka Lízny, ve které popisuje pouť z Moravy do španělského poutního místa Santiago de Compostela. Kniha mě ihned pohltila a vzbudila ve mě touhu vydat se na svoji vlastní pěší pouť.

Od začátku jsem plánoval cestu ke hrobu apoštola Jakuba se vším všudy, co k takové křesťanské pouti patří. To, co mě na té cestě lákalo byla fyzická a duchovní náročnost. Poznávat sama sebe, překonávat překážky, zakoušet nedostatek a nepohodlí. Rodinu i přátele jsem s tímto mým předsevzetím seznamoval od počátku, ale málokdo asi opravdu věřil, že to myslím vážně. Opatřil jsem si lehký spacák, lehké běžecké boty a dobrý batoh. Rozloučil jsem se s rodinou a nejbližšími. Od našeho pana faráře Tomáše jsem dostal požehnání na cestu, od kamarádů

ranec buchet a vyrazil jsem v pondělí 1. dubna 2019 ráno v 8 hodin směrem do Mikulova, kde byla má první zastávka. Poutní cesta vedla přes 5 evropských zemí a měřila přes 3000 kilometrů a já jsem stál na jejím počátku.

Hned druhý večer jsem nocoval v kláš-

teře v Mistelbachu, kde mi milí bratři připravili dobrou večeři a zavolali mi místního rodáka, který už tuto pouť absolvoval dvakrát. Od něho jsem získal řadu cenných informací, jak se starat o své zdraví a především o nohy. Do té doby jsem na tím nijak nepřemýšlel. Vždyť chůze mi připadla tak přirozená. Dostal jsem radu, každý večer si pečlivě ošetřit chodidla a natřít je tučnou hojivou masťou. Zpočátku dny příliš neubývaly, i když byly naplněny od rána do večera chůzí. Lidí na cestě bylo nemnoho a za vděk jsem bral i nahodilá setkání. O to víc jsem se těšil na večer, kdy jsem zůstával různě po farách, klášterech a poutních

ubytovnách, kde přece jen byla možnost pohovořit s místními. Mnohdy se mi stávaly úžasné příhody a setkání s lidmi, kteří mně bez nároku na odměnu pomohli či pohostili.

Při přechodu Alp jsem se ještě začátkem května brodil ve sněhu po kotníky. Tak vynikající vodu, jako zde jsem pak už nikde jinde nepil. Švýcarsko je tím pověstné, že můžete pít vodu odkudkoliv a je výborná a čistá. I v Bernu z kašny. Ve Švýcarsku se mi dostalo vřelého přijetí v rodině Pražákových, kde jsem si mohl tři dny odpočinout. Krásné zážitky jsem si odnesl z místních klášterů a úžasné bylo pro mě setkání s ženevských jezerem a jeho atmosférou.

Francií prochází několik cest vedoucích do Santiaga. Ze severu z Belgie, Británie, z jihu z Itálie nebo ze západu z Německa a Švýcarska. Tady už jsem mohl vidět pravidelně lodičky s batůžky, kteří se mnou sdíleli stejný směr. Románské kostelíky, kaple, kamenné mosty a kříže lemují svatojakubskou cestu a připomínají slavnou historii této pouti a jsou němými svědky stovek lidských osudů na svatojakubské cestě. Hned z kraje této krásné země mi bylo dáno prožít své nejtěžší okamžiky. Napuchla mi noha a ne-

byl jsem schopen další chůze. Naštěstí v nouzi poznáš přítele. V odlehlé víscce nacházející se v horách nad řekou Rhonou jsem narazil na starou paní, u které jsem si mohl nohu vyléčit. Francie je i přes svou relativně nedávnou pohnutou historii země duchovní. Každý kostelík a kaple je pro poutníky otevřena a skýtá nejen tolik potřebný odpočinek ve stínu v letních měsících, ale i prostor k tiché modlitbě a pocit domova.

Ačkoliv byl můj pobyt ve Francii nejdelší, utíkala mi zde cesta mnohem rychleji než před tím. Lidí postupně přibývalo a tím i možnost k přátelskému hovoru a sdílení společných zážitků.

Město na úpatí Pyrenejí, ze kterého se vychází do Španělska, se jmenuje Saint Jean Pied de Port. Místo kypící životem a hemžící se lodičkami všech ras a národností.

Španělská cesta, zvaná Camino Frances, se tváří zcela jinak než předchozí úseky ve Francii. Zdá se být sebevědomější, znalá své historie a významu, více navštěvovaná a oslavovaná. Španělská města jsou zde krásná, starobylá, ale dle mého soudu ne tak malebná jako ve Francii. Krajina

je v některých úsecích dosti rovinatá, zvláště pak takzvané Mesety, oblasti téměř bez vody a stínu. Třebaže se zde nacházelo mnohem více poutníků byla většina kaplí a kostelů kolem cesty zavřena. Zato setkání v ubytovnách skýtalo více příležitostí ke společné modlitbě či slavení bohoslužeb. Spoustu příjemné zábavy skýtala společná příprava večere a poté její konzumace. Některé odlehlé vesnice, jsou díky

lidem na svatojakubské cestě znovu opravené a obydlené.

Do Santiaga jsem přišel 7. srpna ráno za hustého deště. Na katedrálním náměstí slavili první poutníci příchod do cíle, stejně jako já. Někteří tančili, jiní zpívali a ostatní ve stoje v pláštěnkách plně vychutnávali opojení, i když nás skrápěly provázky deště. Šel jsem poděkovat do katedrály a potom do kostela svatého Františka, kde se konaly bohoslužby pro poutníky. Ve městě jsem zůstal dva dny a pak jsem zamířil přes Madrid k domovu. Jsem vděčný své rodině, přátelům i všem dobrodincům, že jsem mohl po čtyři měsíce zažívat takové dobrodružství, poznávat nádhernou krajinu i úžasné lidi. Bohu díky.

Martin Novák

Mariánské poutě v Žarošicích v roce 2020

pokud to situace dovolí

Ve středu 13. května 2020 se v Žarošicích setkají poutníci ze širokého okolí na fatimské mariánské pouti. Nebudou chybět ani poutníci z Kobyly, Bořetic a Vrbice, kteří již po několik let pravidelně jezdí na tyto oblíbené poutě společně autobusem. Odjezd autobusu je z Bořetic v 16.25 hodin, z Vrbice v 16.35 hodin a z Kobyly v 16.45 hodin. V Kobyly zastavuje autobus na tradičních stanovištích (u bývalé hasičky, penzion U Křížku, Křížovatka). Informace podá a přihlášky přijímá Štěpánka Kaňová, tel. 727 808 877.

Přehled žarošských fatimských poutí v roce 2020

- Středa 13. května 2020 – odjezd z Kobyly 16.45 hod
- Sobota 13. června 2020 – odjezd z Kobyly 16.45 hod
- Pondělí 13. července 2020 – odjezd z Kobyly 16.45 hod
- Čtvrtek 13. srpna 2020 – odjezd z Kobyly 16.45 hod
- Neděle 13. září 2020 – odjezd z Kobyly 16.45 hod
- Úterý 13. října 2020 – odjezd z Kobyly (změna) 15.45 hod

Časový program žarošských fatimských poutí

- 18.30 hod - modlitba růžence
- 19.00 hod - mše svatá
- 20.15 hod - světelný průvod obcí a zakončení poutě

V Žarošicích se fatimské poutě slaví od května 1997 s příchodem nového duchovního správce P. Pavla Kopeckého, který je přenesl ze svého předchozího působení v Moravském Krumlově. Za víc jak 20 let si získaly současnou podobu a věhlas mezi poutníky v širokém okolí i na Slovensku. Velkou zásluhu na této skutečnosti má současný duchovní správce P. Josef Pohanka.

Termín poutí se váže ke zjevení Panny Marie v portugalské Fatimě, kde Matka Boží přicházela ke třem chudým dětem – Lucii, Františkovi

a Jacintě – vždy 13. dne v měsíci od května do října roku 1917. Ve svém poselství Panna Maria vybízela lidstvo k obrácení, k hlubšímu duchovnímu životu v duchu pokání a modlitby a přála si rozšíření úcty k svému Neposkvrněnému srdci. Ozvěna fatimského poselství zvláště zesílila během pontifikátu papeže Jana Pavla II., který přímluvě Panny Marie přikládal záchranu života při atentátu spáchaném na jeho osobu v den 64. výročí fatimského zjevení (13. května 1981).

Květnová pouť je spojena s připomínkou výročí papežské korunovace milostné sochy Staré Matky Boží Žarošské papežem Janem Pavlem II. Na Svatém Kopečku dne 21. května 1995.

Pro úplnost přidáváme informaci o hlavní pouti v Žarošicích – Zlaté sobotě. Termín hlavní žarošské poutě je stálý, je to druhá sobota v měsíci září, to znamená, že letos bude hlavní pouť v sobotu 12. září.

Josef Kaňa

Zveme Vás... a pokud nám to situace povolí

23.5. v 10:00	Vrbice - svěcení nového oltáře v kostele brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem
31.5. v 11:00	Slavnost Seslání Ducha svatého - obnova bířmovacích závazků
5.6.	Noc kostelů v kostele na Vrbici
11.6. v 18:00	Slavnost Božího Těla a průvod s muzikanty k oltářům a požehnání obci
	Slavnost 1. sv. přijímání dětí bude odložena na podzim.

Svěcení nového oltáře v kostele na Vrbici

Letošní rok bude pro kostel sv. Jiljí na Vrbici velmi významný. V roce 1920 byla stavba kostela dokončena a 10. října toho roku byl slavnostně vysvěcen. Od června 2019 je kostel uzavřený z důvodu rekonstrukce interieru, kde bude nové podlahové vytápění, elektroinstalace, ozvučení, osvětlení a nová úprava liturgického prostoru. Chtěli bychom vás pozvat **23. května 2020** v 10 hodin na slavnou mši svatou, při které posvětil brněnský biskup Vojtěch Cikrle nový obětní stůl a liturgický prostor. Je to mimořádná událost, která se ve farnosti odehraje jednou za mnoho generací a dovolím si říct, že asi nikdo z nás další svěcení oltáře v tomto kostele nezažije.

10. května mají svátek naše maminky

„Proč pláčeš maminko?“ Ptá se malý chlapec svoji maminky...

„Protože jsem žena,“ odpověděla.

„Tomu vůbec nerozumím“ říká chlapec...

Jeho matka ho s úsměvem pohládila: „Tomu ani nikdy rozumět nebudeš, ale to vůbec nevadí“.

Malý chlapec vyrostl a stal se z něj mladý muž, ale stále přemýšlel, proč ženy pláčou...

Nakonec hledal pomoc u Pána Boha a ptá se ho: „Pane Bože, proč ženy pláčou?“

A Pán Bůh odpověděl: „Když jsem tvořil ženu, dal jsem jí záda, aby byla dost silná unést tíhu světa, ale i jemnou náruč na teplé objetí.“

Dal jsem jí vnitřní sílu, aby porodila děti a zvládla všechny potíže.

Dal jsem jí sílu a vytrvalost, aby se starala o svoji rodinu a přátele i tehdy, kdy ostatní to vzdávají, aby přežila nemoci a únavu a přitom si nikdy nestěžovala.

Dal jsem jí srdce, z kterého dává lásku svým dětem a nejbližším, i když to není vždy jednoduché, aby ty nejmenší opět rozesmála a dospívajícím pomohla při jejich bolestech a trápeních.

Dal jsem jí sílu, aby se starala o svého muže i přes jeho nedostatky.

Na toto těžké poslání, jsem jí dal i SLZU, kterou používá, když je jí smutno a také při pocitu velkého štěstí – klenot její oddanosti a lásky.

Když ji uvidíš plakát, řekni jí, jak moc ji máš rád a jak dobře o vás pečuje.

Děkuji Ti maminko

ŠKOLNÍ ZÁKLADNÍ KOBYLÍ

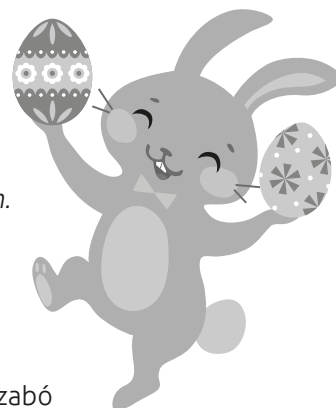
školní příloha č. 1 ročník XXVI

Velikonoční

*Velikonoce nás čekají,
ptáčky krásně zpívají.
Upletu si pomlázku
pěknou jako z obrázku.*

*Dostanu moc sladkostí,
všechny doma pohostím.
Doufám, že se nepřejím
jako šelma kořistí.*

*Budu zase příští rok
šlehat jako o závod!*

Attila Szabó

Naše přihlášky jsou podané....

V tomto školním roce ukončí základní vzdělání 33 žáků devátých ročníků. V současné době mají všichni podané přihlášky k dalšímu vzdělávání. V přijímacím řízení do oborů vzdělávání s maturitní zkouškou se koná vždy jednotná přijímací zkouška z českého jazyka a literatury a z matematiky. Tato je stanovena ve dvou termínech na dny:

1.termín: úterý 14. dubna 2020

2.termín: středa 15.dubna2020

Rozhodnutí o přijetí nebo nepřijetí

1) Pokud se jednotná přijímací zkouška ani školní přijímací zkouška v prvním kole přijímacího řízení nekoná, zveřejní ředitel školy seznam přijatých uchazečů a nepřijatých uchazečů (nebo jejich zákonným zástupcům) odešle rozhodnutí o nepřijetí, a to v termínu od 22. dubna do 30. dubna 2020.

2) Ředitel školy v případě oborů vzdělání s maturitní zkouškou ukončí hodnocení do 2 pracovních dnů po zpřístupnění hodnocení uchazeče Centrem a zveřejní seznam přijatých uchazečů. V případě ostatních oborů vzdělání ukončí ředitel školy hodnocení do 2 pracovních dnů po dni konání školní přijímací zkoušky a zveřejní seznam přijatých uchazečů. Nepřijatým uchazečům nebo zákonným zástupcům nepřijatých uchazečů ředitel školy doručí rozhodnutí o nepřijetí.

Z naší školy si 28 žáků podalo přihlášku do oborů s maturitní zkouškou a 8 žáků do oborů učebních. Mezi chlapci je nyní největší zájem o technické obory (informační technologie, elektrotechnika, automechanik...), děvčata směřují na gymnázia a do zdravotnictví. Čím se v budoucnu naši žáci skutečně stanou, není ještě zdaleka rozhodnuto. My jim teď alespoň můžeme popřát, aby se jim dařilo v přijímacím řízení.

Marta Pešová

Za inspirací a poučením

Úřad práce

Dne 9. 1. 2020 jsme navštívili Úřad práce v Břeclavi za účelem snadnějšího rozhodování o budoucím povolání. Paní poradkyně se nám věnovala celé dopoledne. Program „Volba povolání“ byl rozdělen do tří částí. Nejprve jsme společně vymýšleli věci, které bychom měli zvážit, než podáme přihlášky. Poté jsme se postupně střídali u počítačů a vyplňovali test zájmů. Podle výsledků nám doporučili povolání, které by nás mohlo bavit, a paní poradkyně s námi pak mluvila o jeho výhodách a nevýhodách, dopravě a všech možných věcech. Ve třetí části nám rozdala papíry s informacemi o přijímačkách a poté se s námi rozloučila. Návštěva úřadu se mi líbila, obě paní poradkyně byly moc příjemné.

Kristýna Chrástková

...Paní byla velmi příjemná a snažila se nás, i když márně, zapojit do konverzace, abychom se vyjádřili o svých plánech. Někteří z nás už si školu vybrali, a tak se jich to moc netýkalo. Nám ostatním však paní hodně poradila. Abychom se rozhodli, na jakou školu jít, musíme vzít v potaz naše schopnosti a vlastnosti. A tak jsme byli někteří velmi nerozhodní. Když si vybíráme školu, tak si vybíráme budoucí povolání. A povolání je na celý život, takže by nás mělo bavit a uspokojovat. Mně tu pomohli s výběrem druhé školy, za což jsem velmi vděčná. Myslím, že takové akce jsou pro devátáky velice prospěšné, protože zde získají více informací a mají větší výběr.

Markéta Dvořáková

...Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých a užitečných informací. Velice příjemná paní nám poradila, jak naše budoucí povolání vybrat, na co si dát pozor a na co brát zřetel. Dále jsme přešli k počítačům a postupně si udělali test osobnosti, který nám vyhodnotil, na jaké povolání bychom se měli zaměřit a jaké k tomu potřebujeme vzdělání. Poté jsme se každý z nás šli za paní poradit, co by pro nás bylo nejlepší a jakou cestu zvolit. Mně osobně konzultace pomohla a nejspíš se budu řídit radami, které jsem tam dostala.

Vanesa Hanáková

...Celou cestu jsem si myslel, že se nám tam pokusí nabízet nějakou tu práci. Teď už vím, že jsem se velice mylil. Místo toho se nám tam asi 3 hodiny věnovala jedna paní, která se nám snažila odborně poradit, jakým směrem se máme v životě vydat., jaká jsou ideální povolání v blízkém okolí nebo třeba i v celé České republice. Zdůraznila, že obor na střední škole a tím i naše budoucí povolání by mělo být něco, co nás baví a k čemu máme vztah, nebo s čím máme zkušenosti. Ukázala nám, s jakými známkami máme jít na střední školu nebo na učňák. Další asi hodinu a půl jsme postupně dělali test na vhodné povolání. Po 25 otázkách týkajících se našich zájmů a dovedností se mi konečně ukázalo vhodné povolání. Barman a hostinský. To se podobá mému vysněnému povolání someliéra. Také paní poradkyně mi pak jen potvrdila to, co už mám dávno vybrané a čemu se chci věnovat. Někteří z nás však po poradě vypadali, že jsou totálně zmatení, jiní naopak vypadali velice sebejistě. Jelikož už asi 3 roky vím, co chci studovat a kde dále pracovat, tak to pro mě tak užitečné nebylo. Ovšem pro toho, kdo to nevěděl, byla taková přednáška ideální.

Michal Jan Knápek

Nemocnice

Zatímco 9. B jela 9. ledna na Úřad práce, my jsme jeli do břeclovské nemocnice. Nejprve jsme si prohlédli zákulisí lékárny, kde jsme mohli pozorovat míchání léků a jejich kódování do počítače. Dále jsme se dozvěděli, jak funguje rentgen a CT a jak to potom vypadá zobrazené v počítači. Potom jsme se přesunuli do laboratoře. Pracují tam 24 hodin denně a vzorky krve musí mít hotové do hodiny. Já jsem se moc těšila na oddělení rehabilitace. Ukázali nám tělocvičnu, kde s pacienty cvičí. Já jsem chtěla jít po základní škole na obor sportovní fyzioterapeut, ale zaujalo mě cvičení s dětmi, které by mě asi bavilo víc. A dost zajímavé snad pro všechny to bylo na záchrance. Nahlédli jsme i do sanitky, kde nám popsali, co k čemu slouží. Zažili jsme i výjezd záchranky. To byl pro nás velký zážitek.

Byla to zajímavá a hlavně hezká exkurze. Jsem ráda, že jsme tam jeli.

Blanka Fridrichová

...Na hematologii jsme viděli odběr krve. Paní nám předvedla spoustu přístrojů, které používají na oddělování krve od plazmy, a ukázala obrovské mrazáky, kde tu plazmu skladují. Prohlídka nemocnice se nám moc líbila.

Klára Mikulicová

...Pod slovem nemocnice jsem si vždy představoval samé operace, obvazy a injekce. Ale po exkurzi po břeclovské nemocnici jsem trochu změnil názor. Asi nejvíce mě zaujaly tamější laboratoře. Jelikož mě baví chemie, tak jsem si rád poslechl přednášku jedné z laborantek. Dále mě zaujal sklad krve a plazmy, kde mě překvapilo, že plazma se uchovává v minus 40 stupních, aby vydržela až 3 roky použitelná. Já osobně jsem si výlet do nemocnice užil a taky jsem se toho hodně dozvěděl.

Michal Jan Knápek

Jak jsme si vedli v soutěžích

Zeměpisná olympiáda

Dne 26. února se uskutečnilo v Břeclavi okresní kolo Zeměpisné olympiády žáků základních škol a gymnázií. V kategorii žáků 6. ročníku obsadila pěkné 6. místo Aneta Grabková z 6.A, stejně úspěšná byla v kategorii žáků 8. a 9. ročníku Renata Fridrichová z 8.A. Mezi soutěžícími se neztratil ani Vojtěch Šanc ze 7.A, který skončil na 12. místě.

Vít Damborský

Zeměpisnou olympiádu jsme měli rozdělenou na tři části: práce s atlasem, test geografických znalostí a praktická část. Na každou část jsme měli cca 30 minut. Nejtěžší byl test geografických znalostí, protože jsme nemohli používat atlas. Bylo zde mnoho otázek, které se týkaly aktuálního dění ve světě, např. kde hořelo, kde byly záplavy apod.

V praktické části jsme se věnovali ekologii a plastům. V této části převažovalo spíše počítání, což nabylo úplně lehké.

Práce s atlasem však lehká byla. Ve cvičení jsme podle charakteristiky poznávali světově známá jezera nebo jsme rozeznávali 2 odlišné části stejného ostrova.

Okresní kolo soutěže mi přišlo jednodušší než to školní.

Renata Fridrichová

Pythagoriáda

V letošním školním roce se žáci naší školy opět účastnili matematické soutěže Pythagoriáda. V pátém ročníku se zapojili jen 3 žáci, o první místo se podělili Rozálie Nováková a Jan Kurečka, druhé místo patří Karolíně Horáčkové. Z 23 soutěžících v šestém ročníku získala první místo Aneta Grabková, druhé Bára Čiháčková a Vít Svoboda, na třetí příčce se umístili František Bárta a Magdaléna Vykydalová. V sedmém ročníku počítalo 17 žáků a nejlepšího výsledku dosáhl Vojtěch Šanc. Druhé místo obsadili Tadeáš Kolek a Martin Račák, třetí pak Magdalena Láníčková a Gabriela Dobrovolná. V ročníku osmém se utkalo 18 žáků, z nichž nejvíce bodů měli Kateřina Čejková a Adam Kovář, druhé

místo obsadil Daniel Bauer, třetí skončili Lucie Kadlecová, David Lebloch a Lukáš Burian.

Všem účastníkům děkujeme a blahopřejeme ke krásným výsledkům. Nejlepším řešitelům budeme držet pěsti v okresních kolech.

Jana Lovečková

Angličtina

V okresním kole soutěže v anglickém jazyce (12. 2. 2020) nás reprezentovali Matěj Jan Holomek ze 7.A a Viktorie Valová z 9.B. Ta dosáhla vynikajícího výsledku, když se umístila v první desítce jako devátá. Jen o pár bodů unikla první desítka Matějovi, který skončil na pěkném 11. místě.

Jarmila Tomková

Putování s pokusy

V pátek 14. února jsme žákům 1. stupně z Brumovic, Bořetic a Vrbice předvedli několik fyzikálních a chemických pokusů. Dětem se moc líbily a myslím si, že na ně budou ještě dlouho vzpomínat, tak jako my.

Jako první jsme navštívili ZŠ Vrbice a poté ZŠ Brumovice, kam jsem se těšila nejvíc, protože jsem tam chodila na 1. stupeň a mohla jsem se opět vidět se svými bývalými učiteli. Poslední školou, kde jsme pokusy předváděli, byla ZŠ Bořetice. Tam se dětem také pokusy moc líbily a odměnily nás dlouhým potleskem. Navečer jsme se přesunuli do ZŠ Kobylí a pokusy jsme předvedli nejen dětem, ale i našim rodičům, kteří se na nás došli podívat.

Celkově si myslím, že se nám celý den vydařil a že jsme strávili příjemný poslední den školy před jarními prázdninami.

Vanesa Hanáková

Jako každý rok, tak i letos jsme my, osmáci a deváťáci, předváděli fyzikální a chemické pokusy v okolních školách.

První byla škola na Vrbici. Pár minut před začátkem jsme už všichni byli nervózní. Klepající se ruce a strach z toho, jestli se nám pokus povede, byly samozřejmostí. Po programu na Vrbici se to stejné opakovalo i v Brumovicích a Bořeticích, i když tréma už nebyla tak velká. Reakce dětí na pokusy byly různé. Nejvíce zaujaly pokusy s ohněm. Poslední představení se konalo v Kobylí, kde bylo nejvíce diváků a myslím, že i největší tréma. Alespoň pro mě ano. Poslední pokusy jsme si všichni moc užili a doufám, že se jako bývalá třída sejdeme i příští rok, i když už jen jako diváci.

Kristýna Chrástková

V pátek 14. 2. jsme si, jako každý rok, připravili pro žáky z 1. stupně krásné chemické a fyzikální pokusy. Tento rok jsem já i moji spolužáci z 9. ročníku předváděli pokusy chemické, na které jsme se už po celý rok těšili. Tento rok jsme začali na Vrbici. Tam se mi můj pokus povedl a já už jsem se těšila na druhou naši zastávku - Brumovice. Před-

Basketbal

Ve čtvrtek 27. 2. se naše dívky zúčastnily okresního finále v basketbalu, které se konalo ve Valticích. V turnaji se utkalo pět družstev základních škol - Valtice, Břeclav-Kupkova, Zaječí, Lanžhot a Kobylí. Náš tým složený z žákyň 6.-9.ročníku (Blanka Fridrichová, Ema Průdková, Klára Mikulicová, Eva Kostihová, Renata Fridrichová, Lucie Kadlecová, Tereza Petrásková, Magdalena Láníčková, Aneta Grabková, Diana Lůbalová) po třech vítězstvích a jedné porážce obsadil druhé místo. První místo a postup do krajského kola si vybojovaly basketbalistky ZŠ Lanžhot.

Alena Sovadinová

Všem soutěžícím blahopřejeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci naší školy.

vedly jsme s mojí spolužačkou ten samý pokus. Sice se nám napoprvé zrovna moc nepovedl, ale když jsme ho zkusily udělat znovu, tak reakce dětí v Brumovicích byla k nezaplacení! Vždy se z toho důvodu do Brumovic asi nejvíce těším. Do Bořetic jsem se taky těšila, protože vím, že tam se to bude vždy líbit a všichni si odnesou krásný zážitek i vzpomínky...

Zuzana Novotná

...Hned na začátku nás všechny pobavil svým příchodem jeden z moderátorů. Přišel v kraťasech a kšandách, k tomu měl na krku motýlka. Když jsme přišli na řadu já s kamarádem Tomášem, byli jsme oba nervózní. Z boku jsme měli zvětšený model jednoduché malé rakety, neboli hoření v lihu ve velké pet láhvi. Pokus se naštěstí zdařil a všichni tleskali.

Michal Jan. Knápek

...Prováděli jsme dobrý pokus. Měli jsme dva válce. V jednom z nich byla voda, ve druhém benzín. Byly obarveny do fialova, aby se nedalo nic poznat. Potom se do válce s vodou vstříknul benzín a do válce s benzinem jsme vstříkli vodu. Fígl byl v tom, že jednou byla fialová dole a po druhé nahoře. Pokusy se nám naštěstí vždy podařily.

Večer se konaly pokusy ve škole v Kobylí. Měla jsem sice trému, ale rozhodně menší než v 8. třídě, kdy jsme pokusy - fyzikální-dělali poprvé. Byl to zážitek, na který se nezapomíná.

Blanka Fridrichová

...První zastávkou byla naše škola na Vrbici, na kterou jsem se těšil nejvíc. Ze začátku jsem ani trému neměl. Pak jsem ale viděl ty nadšené děti, které čekaly, co se bude dít, a to bylo horší... Pokus jsem měl s Tomášem Novákem a měl to být hasičský přístroj, který měl uhasit oheň, co před námi holky udělaly. Aby hasičský přístroj fungoval, bylo třeba smísit pevnou kyselinu citronovou s vodou. Dvakrát se nám ten pokus nepovedl a my už jsme nevěděli, co máme dělat. Kyselina citronová se nerozpustila, a tak se nevytvořila reakce s jedlou sodou, která měla udělat bublinky, co oheň uhasí. Když se nám to nepodařilo, To-

máš odstranil špunt z kádinky, vylil zbývající vodu, a tak oheň uhasil. To je alespoň pořádný hasič. Ale jak se říká, do třetice všeho dobrého, tak se nám to přece jen podařilo, i v Kobylí. Ted' už víme, že jsme měli pracovat s roztokem kyseliny a ne s pevnou formou.

Pokus se nám sice hned nepovedl, ale my jsme zase o trochu chytrější...

Jiří Hanzlík

Valentýna jsem letos trávil netradičně. Už v osm hodin ráno jsme se sešli několik tříd, včetně té mojí, na Základní škole Vrbice. Právě tam celé Pokusy 2020 začaly. Já s Evou jsme žádný pokus nedělali, my jsme to všechno uváděli. Byli jsme tomu rádi. Publikum na Vrbici bylo skvělé, děti potichu naslouchaly a sledovaly všelijaké reakce a výbuchy. Dokonce paní učitelky byly jako pěny. Potom jsme se přesunuli do Brumovic. Tam bylo obecnostvo znatelně hlučnější. Naštěstí v Bořeticích to bylo lepší. I když ne jako na Vrbici, což je škoda, protože už na nás padala únav a pomalu už jsme neměli sílu všechny překřikovat. Po obědě, po krátkém vydatném spánku, jsem se dostavil do Kobylí, kde mělo proběhnout to nejdůležitější vystoupení. To se však nakonec nepovedlo. Zklamala nás technika. A i když jsem se snažil sebe víc, jídelnu plnou lidí jsem nepřekřičel. Večer po vystoupení jsme se pak setkali se třídou a mrzí mě, že to bylo naposledy. Tyhle večerní procházky Kobylím, plné smíchu a zábavy, mi budou chybět.

Tobiáš Sedláček

Hory 2020

Na hory se školou jsem se moc těšila, protože ráda lyžuji a nemuseli jsme se učit.

Od začátku do konce byla sranda a užili jsme si každý moment. Největší zábava byla u her, např. u „flašky“, špuntu nebo vraha.

Čekala jsem, že mi nebude chutnat jídlo, ale nebylo tak špatné, jak jsem myslela. Nejhorší byla čočka, po které nám skoro všem bylo špatně.

Náš den probíhal tak, že jsme v 7:00 vstávali, do 7:50 jsme museli být nasnídaní a oblečení, protože v 8:10 jel skibus. Po lyžování bylo nejlepší, že jsme nemuseli skibusem jezdit zpátky, poněvadž k naší chatě vedla stezka. Dobrý oběd nás čekal ve 12:00. Zpátky na svah nás skibus odvezl v 13:25. V 17:30 na nás čekala teplá večeře, v 19:30 večerní program a ve 22:00 večerka. Středu jsme si zpestřili nakupováním v Rychnově nad Kněžnou.

Určitě bych chtěla jet příští rok zase, protože byla sranda a měli jsme tam skvělé učitele-vedoucího p. uč. Horáčka a paní učitelky Sovadinovou, Horákovou a Otáhalovou a také hodnou zdravušku paní Novákovou.

Magdalena Láničková

Tento rok jsme byli se školou poprvé na horách. Jeli jsme do Říček v Orlických horách. Moc jsem se těšila, protože ráda lyžuji. Podmínky pro lyžování byly velmi dobré a moc se mi líbil pohled z lanovky na zasněženou kraji-

nu. Trochu nepříjemný zážitek na svahu jsem měla pátý den, kdy byla velká mlha a já jsem přehlédla svoji skupinu a sjela až dolů. Naštěstí jsem měla u sebe mobil, a tak jsem zavolala kamarádce ze skupiny. Našla jsem ji na konci sjezdovky.

Po týdnu lyžování jsem byla příjemně unavená a těšila jsem se domů.

Terezie Dudová

Na hory jsem se moc těšila, hlavně že si pořádně s kamarády zalyžuji. Hned první den jsme se na sjezdovce rozřadili a pak jsme si už každá skupina jezdili, jak jsme chtěli. Já jsem byla ve druhé skupince a jako instruktorku jsme měli paní učitelku Horákovou. Byla s ní velká sranda, prováděli jsme různá cvičení, závodili kluci s holkama, třeba kdo se dřív otočí na lyžích a oběhne hůlku. Několik závodů vyhrály holky, několik kluci. Když jsme prohráli my holky, tak jsme musely kluky obsluhovat u snídaň, oběda i večeře. Moc jsme se při tom nasmáli. Každý den jsme dělali něco jiného. Večerní zábavy byly také dokonalé, první den ji měli osmáci a devátáci a všem se to moc líbilo.

Veronika Bártová

Na hory jsem se moc těšil. Hlavně na lyžování a večerní zábavu. Ubytování bylo sice horší, ale to mi až tak nevadilo, hlavně že byla zábava. Vařili tam výborné pochoutky,

tedy až na čocku a rajskou. První den jsme byli vzhůru až do půl druhé ráno. Většinu času jsem i s Kobyláky strávil nahoře v druhém patře s holkama. Počasí bylo krásné, sněžilo, ale poslední den v pátek nám ráno přšelo. Odpoledne jsme proto měli na výběr: jít ještě lyžovat, nebo být na chatě a učit se. Každý večer jsme měli zábavu, kde jsme hráli hry. Pro mě byla nejlepší hra na slepice a kohouty a čištění zubů se zavřenýma očima.

Jakub Svrček

...Čtvrtý den jsem se naučil jezdit na jedné lyži, to se mi líbilo ze všeho nejvíc. A poslední celý den jsem byl přeřazen do první skupiny a tam to bylo úžasné!

Vojtěch Šanc

Na hory jsem se hodně těšil, protože jsem si chtěl dobře zalyžovat a mít spoustu nových zážitků. Byl jsem ve druhé skupině se spoustou svých kamarádů. Na svahu jsem spadl jen dvakrát za celý týden lyžování. Ve skiareálu byly tři sjezdovky: modrá, červená a černá. Lanovka byla pro čtyři lidi. Bydleli jsme na chatě, ze které jsme ráno a odpoledne jezdili autobusem na svah. S kamarádem jsme si vybrali dvoulůžkový pokoj. Na postelích se nám dobře spalo. Také nám dobře vařili, když nepočítám čocku. Měli jsme i večerní program, který většinou vymýšleli učitelé. Po celou dobu na horách jsme také soutěžili za svou třídu, kam se počítaly hry z večerního programu. Jeden den jsme šli na procházku, kde jsme také hráli hry a body se také počítaly do celkového skóre. Skončili jsme na posledním místě, ale i my jsme dostali odměnu, kterou jsme si všichni rozdělili.

Na lyžařském kurzu se mně velice líbilo a pojedou i příští rok, pokud budou volná místa. Na horách s rodiči si lépe zalyžuju, ale se školou mám spoustu jiných zážitků a užil jsem si více zábavy.

Matěj Sedláček

Na hory jsem se moc těšil, hlavně proto, že rád lyžuji a že tam bude parta skvělých lidí. Jel bych tam znovu, kvůli tomu, že tam byla sranda, jak jsem očekával. Kdybych jel na hory s rodiči, tak bych toho tolik nezažil. Ale s rodiči si zase mohu jezdit, jak chci, a nemusím stále zastavovat. Nového jsem se toho moc nenaučil, protože umím lyžovat dobře, ale o to mi nešlo. Můj největší zážitek byl, když jsem se vyboural na černé sjezdovce. Naštěstí jsem vyvázl bez zranění. Už se těším na hory za rok.

Matouš Knápek

Na horách

Lyže, helmu, brýle nasadit, na lanovku se posadit, x krát sjíždět dolů svah. Konečně jsme na horách! Všude kolem nás je bílo, vločkám se tu zalíbilo. Po náročném lyžování čeká zábava a hraní. Všechny kopce zvládnem lehce domů se mám vůbec nechce. Strávili jsme bezva čas, příští rok snad jedu zas!

Radka Obadalová

Mezi sedmáky bylo dost těch, kteří se lyžařského kurzu nezúčastnili...

...Proč jsem nechtěl jet na hory? Má to dva důvody: nechtěl jsem se zranit a navíc mě potřebovali tady doma na velké zápasy ve stolním tenise.

Ondřej Šišma

...Nechtěl jsem jet na hory, protože mě nebaví lyžování a nechtěl jsem se zranit, protože bych potom nemohl sportovat. Radši dám přednost sportům, které dělám a které mě baví nejvíce.

Attila Szabó

...Za mým rozhodnutím nejet na hory bylo to, že raději poletím v březnu na Maltu, a že neumím moc lyžovat a mám z lyží respekt. A nijak toho nelituji. Ve škole jsme byli spojeni se 7. A, takže jsme si jen opakovali a procvičovali učivo. A také bylo hodně srandy.

Doma to bylo taky fajn, jezdili jsme bruslit a zdokonaľovat lyžování do Němčiček, abych mohla jet příští rok na hory se školou. Hory mám ráda, protože mám babičku na Slovensku, která žije v blízkosti Vysokých Tater. O jarních prázdninách tam pojedou načerpat energii a pomalu se těšit na Maltu.

Bianca Anna Franzká

Osmáci na horách

Na lyžáku minulý rok
každý říkal „Jedu i napřesrok“.
Rok se s rokem sešel
a p. uč. Horáček do třídy vešel.

Co jsme to jen zaslechli?
Zaznělo slovo LYŽÁK a ruce nahoru se pozvedly.
Stačila našich rukou vysoká vlna
a z volných míst se hned stala plná.

Slyšela jsem prohlášení,
že si tam starší dělají, co chtějí.
Tak to vás vyvedu z omylu,
my nejsme žádní vládci vesmíru.
Neděláme si, co chceme,
a posloucháme učitele.

"Inteligentní" zábavy byla velká změna,
ale ani tím nebyla ta skvělá atmosféra uklidněna.
Po zábavě následovaly ty naše vlastní srandy.
Je to k nevíře, ale někteří i v klidu hráli karty!

Snídaně, obědy i večeře, se daly jíst
a překvapily nejednoho, kdo si jídlem nebyl jist.
Lyžování, no to bylo!
Jenom v pátek nás to zlilo.

Vypadnout na týden ze školy je jako dar,
ted' však dopisování a doučování zdar!

Lucie Kadlecová

Učitelům k svátku

Učitelé zase po roce
dostanou dopisy, jak na Vánoce.
Dvacátý osmý březen je ten den,
tak vezměte propisky
a něco sepíšem.
Krásný učitelský den
vám přeju všem!

Ema Průdková

Všichni učitelé slaví svátek,
že už jsou tu nějaký pátek.
Učitelé mají radost,
s úsměvem jdou do školy,
všem je jasné, že dnes žáci
nedostanou úkoly.
Celá škola s nimi slaví,
všichni se ohromně baví.
Když bude špatná nálada,
na ten den si vzpomenou
a už nikdy na něj
nezapomenou.

Magdaléna Vykydalová

Můj	ka
život	je vždy
je jako	blízko
na loď,	cíle. Dokud
proto stále	má loď ne-
věřím na	skončí na dně,
náhody. I když	dostanu se z
jsou v životě těžké	každé situace
chvilé, tak má loď-	snadně. Někdy musím

zdolat i vlnobití, přece se nenechám snadno
potopiti! Vždy po bouři nastane však náhlý
klid, v tuto chvíli se ode mě radši klid'. A
takto loďka pluje dál, jako by si s ní
vítr hrál. I přesto jsem za svou loď-
ku ráda, stejně jako za kamaráda.

Zuzana Novotná

Líný k	oc o
ur	leží si na z
á	dech, v hlavě
si	říká: „Nádech,
vý	dech.“ Ob
čas	se za
uch	em po
škr	ábat, najíst

napít a zas spát. Tak to
má můj kocour rád. To

ho	pak už	nes m
ím	št	vá t.
Mo	hl	by mě
po	šk	ráb at

Tobiáš Sedláček

Jarní

Haló, haló! Volá jaro.
Probudte se zvířátka,
narodí se mlád'átka.
Už jsem tady zas,
se mnou tisíc krás.
Louky budou samý květ,
krásný zdá se celý svět.

Čtvrtáci

Lyžování v Němčičkách

Na lyžování v Němčičkách máme pěkné vzpomínky. Moc nás to všechny bavilo. Hlavně zábavné rozcvičování – padání do sněhu, stoj na jedné lyži, výskok na lyžích, ale i jízda ve dvojicích nebo slalomový had. Taky na některé hlášky budeme vzpomínat ještě dlouho, například „Matěj, ty jsi ale Matěj“, nebo „Rychle nahoru, dolů pomalu“. Matějové byli tři a teď se nevědělo, kterého se to týká. Poslední den se závodilo a to se nám taky moc líbilo.

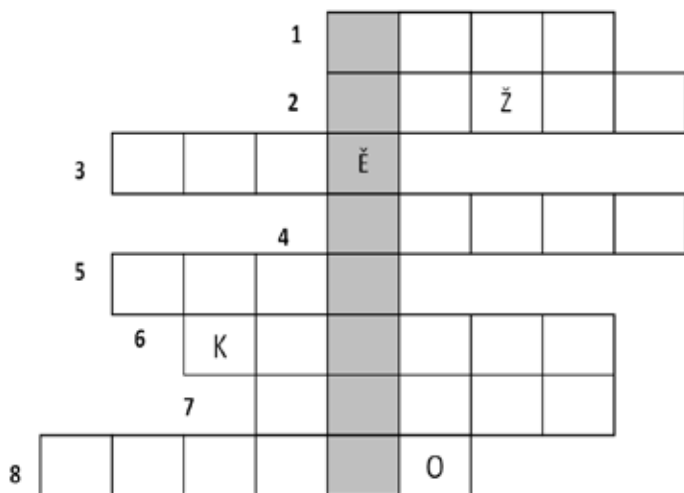
Děvčata z 5. třídy

Lyžařský výcvik

V týdnu od 27. ledna jsme jezdili lyžovat. Před školou jsme nasedli do autobusu pana Otáhala a jeli. Na místě jsme se obuli a rozdělili do družstev. Začátečníci začínali na pásu a pokročilí už jeli na vlek. Ti, co byli na pásu, museli postupně zastavovat u paní instruktorky. Ti, co zastavili, mohli už do čtvrtky svahu. Pokročilí už sjížděli celý svah. Dny probíhaly v klidu. Mě samotnou to hodně bavilo, konečně jsem se aspoň trochu naučila lyžovat. Ve čtvrtek, poslední den, byly závody v lyžování. Z naší třídy vyhrála z holek Nela Mikulicová a z kluků Štěpán Novák.

Dominika Václavíková

Křížovka

1. v zimě padá...
2. čím krájíme
3. na čem jezdí děti v zimě
4. co chrání helma
5. bruslí se na...
6. o Vánocích se zpívají...
7. co dostávám pod stromečkem
8. co rozkrajujeme na Vánoce

Lenka Mikulicová, Iva Kovářová

Lyžování nás baví

Hurá, lyžák už je tu, vyjedeme na vlek. Poprvé jsme přijeli, půl kopce jsme vyjeli. Vlevo a pak do prava, je to pro nás zábava. První, druhý, třetí pád, instruktor se začal smát. Všechny pády spočítat se nedaly, protože jsme obě pořád padaly. Úsměv nám nepokazí nikdo, ani pád, protože dokážeme zase vstát.

Bára Obadalová, Nela Mikulicová

Zima v družině

Předvánoční hudební chvilka

Ve středu 11. prosince jsme se vánočně naladili při zpěvu koled s doprovodem houslí paní Jitky Břizové. Nejen že jsme si zazpívali, ale poslechli jsme si i její profesionální houslové umění. Děti si pak ještě mohly vzít housle do ruky a samy si zabrnkat.

Součástí programu bylo i hádání názvů písniček podle melodie.

Po vystoupení si zájemci ještě poslechli pohádku, ve které se zapojili do děje a vyzkoušeli si zvuky zvířátek. Pro všechny to bylo velice příjemné předvánoční odpoledne.

Paní Břizové moc děkujeme a těšíme se na další setkání.

Vánoční jarmark

Tentokrát jsme si pro vánoční jarmark připravili například vánoční stromečky, ozdoby, věnečky, svícný, anděl-

ky, kominíčky, sněhuláčky, podkůvky pro štěstí, betlémy a další. Při vytváření většiny těchto dílek jsme se snažili, jako vždy, uplatnit environmentální výchovu. Proto jsme využili nejen přírodní materiály, ale upotřebili jsme též spoustu „odpadů“, které by pak dále zatěžovaly naše životní prostředí - použitá CD, ústřížky látek, staré sklenice, šišky, větvičky, špunty, zbytky vlny, kolíky, zrnka kávy, vosk a další.

Děti pracovaly s nadšením a moc se na jarmark těšily. Rodiče i ostatní návštěvníci si stejně tak rádi u stánku jejich výrobky pořizovali. Prodali jsme opravdu téměř vše. Za získané peníze jsme do družiny pořídili nové hry, playmobily a lego.

Všem návštěvníkům vánočního jarmarku, kteří nákupem našich výrobků podpořili činnost školní družiny, mnohokrát děkujeme.

Návštěva v penzionu

Nový rok 2020 jsme zahájili milou návštěvou v penzionu. Babičky a dědečky jsme potěšili nejen malými dárečky, ale i písničkami a hrou na různé hudební nástroje: L. Mikulicová na kytaru, M. Helešic na flétnu, H. Pálenská na housle, M. Kašuba na harmoniku, N. Mikulicová na housle a P. Čejka na baskřídlovku. U zpívání nás na kytaru doprovodil pan učitel Jaroslav Novák, kterému tímto děkujeme.

Zimní sporty

Po vánočních prázdninách se celá naše družina začala věnovat projektu „Zimní sporty“.

Řekli jsme si, že si pravou zimu vyrobíme sami, protože letos nám ji příroda ještě nedopřála.

V naší krajině se rozkládala spousta sněhu, ledu, zamrzlých rybníků, zasněžených stromků a nechyběl ani lyžařský vlek!

Zimní krajinu oživil nejen sněhuláci, ale také postavičky (vytvořené např. z kolíků, ruliček od toaletního papíru,

z barevného papíru atd.), které si za nás dokonce i zaspotovaly! Tito sportovci se věnovali sjezdovému lyžování, bobování, krasobruslení, hokeji, sáňkování a dalším disciplínám.

Děti pracovaly velice rády, protože jim sníh a hračky na sněhu pořád moc chybí.

Zimní sportování jsme si však nenechali ujít. Užili jsme si to při zimní olympiádě trochu jinak, kde nám to šlo i bez sněhu. Na papírových lyžích děti výborně absolvovaly sla-

lom kolem kuželek, na igelitových pytlích sjezd s vlastním pohonem, papírovými koulemi házely na cíl. Každý byl tak nadšený, že si všechny ty nové disciplíny několikrát zopakoval.

Olympiáda sice brzy skončila, ale námi vytvořená zimní krajina se sportovci byla dlouhý čas vystavená i pro ostatní žáky nebo rodiče v prostorách u vchodu do naší školy.

Děti a vychovatelky ŠD

Z hodiny slohu...

Moje sestra

Mé sestře je 6 let a je nejmladší z naší rodiny. Navštěvuje mateřskou školku, kde chodí do třídy předškoláků. Ve školce se jí moc líbí, protože tam má spoustu kamarádů, kamarádek a hodné paní učitelky.

Sestřička je štíhlá, má roztomilý obličej, malý nosík a oči modré jako pomněnky. Má delší rovné vlásky světlé barvy. Na svých malých ouškách nosí krásné náušničky s kamínkem, které dostala od babičky, když se narodila. Její úsměv zdobí drobné bílé zoubky. Nejraději si obléká šatičky, sukýnky a všechno, co se třpytí. S oblibou nosí různé korálky, náramky, náhrdelníky a prstýnky.

Je hravá, moc ráda skládá lego, ale i z různých jiných stavebnic, a modeluje z plastelíny. Maluje a kreslí, vytváří

různé výrobky z papíru. Často nás mile překvapí, co všechno dokáže vytvořit a jak je šikovná. Také ji baví hrát různé stolní hry. Protože je to holka, její nejoblíbenější hračky jsou panenky a všechno, co k tomu patří. Chodí do kroužku fotbalu a florbalu a miluje jízdu na koloběžce.

Máme k sobě velice dobrý vztah. Snažím se jí pomáhat a věnovat se jí. Často spolu hrajeme například pexeso, stavíme z různých stavebnic nebo si jdeme zakopat s míčem. Svoji malou sestru bych nevyměnil za nic na světě. Mám ji moc rád.

Žák 7. třídy

P.S. Nemají všichni takové štěstí...Kdyby uměla sestřička číst, určitě by měla velkou radost, co říkáte, milí čtenáři?

Co z nich můžeme vyčíst, aneb písmenka s fantazií

M

Jedničky obráceně k sobě,
vznikne z toho písmeno.
Mám jména s emky oběma,
jsou z nich krásná počáteční písmena.

Markéta Michnová

I

Věž se tyčí nad městem,
červené světlo na vrcholu bliká.
Žák trápící se nad testem
z okna na ni utrápeně kouká.

David Hošek

B

Máš dvě baculatá břívka,
velké jsi jak babiččina spívka.
Do ní chodím velmi ráda,
s plným břívkem pak lehnu si na záda.

Kateřina Rabuřicová

K

Jsi jako soutok tří řek,
v jednom bodě se stékajících.
Vždy, když mám na někoho vztek,
vykouzlíš mi úsměv na lících.

Jiří Hanzlík

B

Tělíčko se dvěma břívky
roztahuje se do šířky.
Znáte ho už od mládí,
je dost těžké k napsání.

K

K, jak krásné písmenko!
Nahoře i dole má ramínko
a tělíčko k tomu,
ať jsou hezky spolu.

M

Dvojitě VÉ, ale otočit,
stačí si jen poskočit,
čtyři čárky pospojovat
a krásné M namalovat.

S

Páni, to je zatáček!
Víc než jich má loupáček.
ESka já mám velmi rád,
nesmím však mít velký hlad.

Ž

Z a háček, každý ví,
že se s ním jinde nedomluví.
Dvě krátké čárky, mezi nimi delší
a přidat háček s dokonalou péčí.

Michal Jan Knápek

Co pro nás znamená jaro

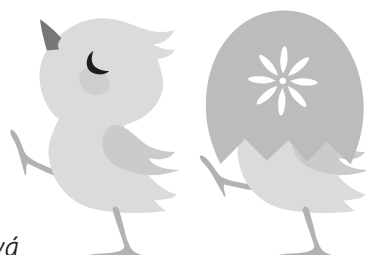
- čistíme bazény, uklízíme po zimě, sázíme rostliny
- zvířátka a lidé si víc projevují lásku
- všechno se zelená, uklízíme na zahradě po zimě
- všechno kolem voní a rozkvétá, chodí se více ven a na výlety
- chodíme méně oblečení, když se vzbudím, slyším kukačku

Děvčata z 5.třidy

Velikonoce

Velikonoce jsou fajn,
vždy k nám přijde nějaký šohaj.
Vajíčka malujem rády,
jsou pro naše kamarády!
Červená, modrá, žlutá, zelená
vajívka nám krásná nadělá.

Rozálie Nováková

Básnička z hladu

Fičím takhle po krámu,
hledám šiřku salámu.
Hledám ji tři hodiny,
už mám z toho vidiny.
Hledám podle kompasu,
koupím raděj klobásu.
Tu si dám jedině
zítra v práci k svačině.

Šimon Buchta

Krojový ples

*Klub přátel historie a Muzeum Kobylí
si Vás dovolují pozvat na*

10. kobylské Dětské hodečky

v sobotu **16. května 2020** v sokolské zahradě

Rok se s rokem sešel a za dveřmi jsou již **10.KOBYLSKÉ DĚTSKÉ HODEČKY**. Zveme všechny dětské stárky a stářečky z uplynulých ročníků, aby si znovu připomněli tuto mimořádnou událost a svojí účastí v průvodu tuto akci podpořili. Stejně jako v minulých ročnících také zveme ostatní krojovaná děvčata a chlapce, bez rozdílu věku, k účasti na těchto Jubilejních HODEČKÁCH. Přijďte se k nám a v krojovaném průvodu pojďme společně, za pochodu dechové hudby Nenkovjanka, od muzea do sokolské zahrady. Tradičně jsou zvoleni stárci a stářečky z 2. tř. ZŠ - letos 6 párů. V programu uvidíte různé hodové zvyklosti a taneční vystoupení v podání několika dětských souborů z Kobylí, dětí z MŠ i ZŠ. Chybět nebude ani již tradiční **KOBYLSKÁ ZAVÁDKA** S ORIGINÁLNÍMI TEXTY. Přijďte všichni v krojích i nekrojovaní povzbudit zájem nejmenších o krásný svět lidových zvyků, písní a tanců. Zváni jsou nejen rodiče, prarodiče, kmotřenky, kmocháči a sourozenci, ale také tetičky a strýčkové, sousedé a známí a též příznivci a přátelé lidových tradic. Podpořte svojí účastí udržení této tradice Dětských hodeček v naší obci. Přijďte si zatancovat pod májů a společně zazpívat našim nejmenším jejich zavádku. Na setkání s Vámi se těší stárci a stářečky z 2. tř. ZŠ, ostatní krojovaná děti, chasa a pořadatelé.

Za Klub přátel historie Kobylí Radoslava Bureš Obadalová

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz
technická příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v březnu 2020, náklad 700 výtisků, číslo zdarma, neprošlo jazykovou úpravou